

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΤΕΤΑΡΤΗ 26 ΝΟΕΜΒΡΗ 1997 ΑΡ. ΦΥΛ. 293 ΔΡΧ. 200

Μεγάλης πολιτικής σημασίας συγκέντρωση της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας

ΚΑΤΑΓΓΕΛΕΙ

Η ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΝΑΖΙΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Μεγάλο πολιτικό σκάνδαλο για τη δημοκρατία!

Πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα, στις 24 του Νοέμβρη στην αίθουσα της ΟΤΟΕ, η πρώτη ανοιχτή συγκέντρωση της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας.

Η συγκέντρωση αυτή είχε ένα μαχητικό στόχο: Να επιχειρηματολογήσει τόσο από πολιτική, όσο και από νομική άποψη πάνω στο κεντρικό σύνθημα της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας που είναι, να βγει εκτός νόμου η χιτλερική “Χρυσή Αυγή” και μέσα από αυτό να πετύχει την πρώτη της μαζική συσπείρωση.

Μια συσπείρωση που είναι σήμερα το πιο αναγκαίο πράγμα για την υπεράσπιση της δημοκρατίας και της ειρήνης στη χώρα.

Η “Χ.Α” είναι η πιο ακραία και επιθετική έκφραση των πιο χειρότερων πλευρών της αντίδρασης, του πιο μαύρου μετώπου, που απειλεί τη δημοκρατία με μια νέα δικτατορία, για να βάλλει τη χώρα στο στρατόπεδο της αδικίας και του πολέμου στη περιοχή.

Είναι το ναζιστικό οπλισμένο μακρύ χέρι των ρωσόδουλων δυνάμεων της αστικής τάξης, που μέρα με τη μέρα σπρώχνουν τη χώρα στο επιθετικό άρμα του ρώσικου ιμπεριαλισμού, τάζοντας στον αρρωστημένο σοβινισμό, νέα εδάφη και ικανοποίηση των επεχτατικών του ονείρων.

Σε αυτή την επικίνδυνη πορεία πρέπει να μπει τώρα ένα τέλος.

Πάνω από όλα πρέπει να συγκεντρωθούν τα πυρά της δημοκρατίας στο χιτλερικό τέρας, που μέσα από τα μουχλιασμένα ανάχτορα του νεοτσαρι-

σμού σηκώνει κεφάλι.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία με θάρρος και αποφασιστικότητα πήρε την ευθύνη να ξεκινήσει αυτό τον αγώνα.

Η συγκέντρωση που πραγματοποίησε είχε μια μεγάλη επιτυχία και μια τεράστια πολιτική σημασία, τόσο με την δύναμη των επιχειρημάτων που αναλύθηκαν από όλους τους ομιλητές, όσο και από την μαζικότητα της πρώτης συσπείρωσης που πέτυχε.

Η συγκέντρωση και όλη η καμπάνια που προηγήθηκε τάραξε τα νερά!

Τίποτα δεν μπορεί πλέον να είναι όπως πριν. Γιατί το ζήτημα της νομιμότητας των ναζιστών, το πιο μεγάλο δηλαδή σκάνδαλο για τη χώρα, μπήκε με έντονο τρόπο στην πολιτική ζωή.

Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στην Ευρώπη που έχει νόμιμο ναζιστικό πολιτικό κόμμα.

Καμιά πολιτική δύναμη, καμιά κυβέρνηση δεν μπορεί τώρα να αντιμετωπίζει το ζήτημα αυτό όπως παλιά.

Είναι υποχρεωμένη να τοποθετηθεί.

Έτσι θα ξεκαθαρίσουν τα στρατόπεδα, έτσι θα ενωθούν οι δημοκράτες, έτσι θα αποκαλυφθούν οι κρυπτοφασίστες και οι αντιδραστικοί κάθε είδους που σήμερα στηρίζουν την νομιμότητα της “Χ.Α”.

Η ΟΑΚΚΕ καλεί όλα τα μέλη της, όλους τους νεολαίους, όλους τους φίλους της, όλους τους δημοκράτες, τους διεθνιστές και τους αντιφασίστες, να συσπειρωθούν στην Αντιναζιστική Πρωτοβουλία, να δώσουν με ενθουσιασμό και με όλες τους

τις δυνάμεις τη μάχη για την συντριβή του ναζιστικού τέρατος.

Η συσπείρωση γύρω από αυτόν τον αγώνα, είναι το κλειδί που ανοίγει το δρόμο για το πιο μεγάλο, δημοκρατικό και ειρηνόφιλο μέτωπο όλου του λαού μας.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο επίκαιρο και προοδευτικό από αυτό!

ΚΑΛΕΣΜΑ

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία κυκλοφορεί κείμενο υπογραφών με το οποίο απαιτεί να βγει εκτός νόμου η χιτλερική συμμορία της “Χ.Α”.

Το κείμενο αυτό διακινήθηκε στη διάρκεια του τριήμερου εορτασμού του Πολυτεχνείου στο τραπέζι της Πρωτοβουλίας.

Μέχρι στιγμής έχουν συγκεντρωθεί εκατοντάδες υπογραφές, και η διακίνηση του κειμένου συνεχίζεται.

Στόχος της Επιτροπής είναι να μαζευτούν χιλιάδες υπογραφές, για να μπορέσει και μ’ αυτό τον τρόπο να δείξει ο λαός μας και η νεολαία μας την αντίσταση στο ναζισμό.

Καλούμε κάθε αγωνιστή που θέλει να έρθει σ’ επαφή με την Αντιναζιστική Πρωτοβουλία να τηλεφωνήσει ή να περάσει από τα γραφεία μας, Χαλκοκονδύλη 35, τηλέφωνο 5232553. Είναι η στιγμή να ενωθούμε για τη συντριβή του ναζισμού.

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΝΤΕΟ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Η ΚΑΘΑΡΣΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Να αξιοποιήσουμε τις αποκαλύψεις των αντιφασιστών

Το βίντεο με τους χουντοφασίστες της Θεσσαλονίκης και τα δημοσιογραφικά ρεπορτάζ που ακολούθησαν έφεραν στην επιφάνεια τον ως τα χθες κρυμμένο φασιστικό υπόκοσμο της πολιτικής ζωής και τις αυξανόμενες διασυνδέσεις του με τον κρατικό κατασταλτικό μηχανισμό. Ιδιαίτερα βγήκε για πρώτη φορά στην επιφάνεια μ' έναν λίγο πολύ σαφή τρόπο, η αυξανόμενη διείσδυση των ανοιχτών χιτλερικών της "Χρ. Αυγής" μέσα στην αστυνομία, αλλά και αποκαλύφθηκε η ξεχωριστή ισχύς του φασιστικού υπόκοσμου στην πόλη της Θεσσαλονίκης. Αυτή η πόλη που έγινε κέντρο του φασιστικού κινήματος του "ονόματος Μακεδονία", είναι σήμερα το κέντρο του πανελλαδικού φασισμού.

Φαίνεται από μια πρώτη εικόνα ότι οι αποκαλύψεις για τους χουντικούς της Θεσσαλονίκης είναι η αρχή ενός κινήματος αντιφασιστικής πάλης, ότι δηλαδή από την ίδια αυτή πόλη ξεπηδάνε και οι δυνάμεις της αντίστασης ενάντια σ' αυτή την κατάσταση.

ΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ,
ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΘΕΣΗΣ

Η πραγματικότητα είναι αντίθετη με μια τέτοια βολική και αισιόδοξη αντίληψη. Οι αποκαλύψεις της Θεσσαλονίκης είναι τμήμα της συνολικής διαδικασίας εκφασισμού. Το αισιόδοξο βρίσκεται σε μια δευτερεύουσα πλευρά των αποκαλύψεων της Θεσσαλονίκης, πλευρά που θα εκθέσουμε παρακάτω.

Οι αποκαλύψεις της Θεσσαλονίκης ξεκίνησαν ουσιαστικά από καταγγελίες του βουλευτή Παρασκευόπουλου για ύπαρξη χουντικών κυκλωμάτων μέσα στην αστυνομική διεύθυνση της πόλης. Ο Παρασκευόπουλος είναι ένας αρχισοσιαλφασίστας, στέλεχος του ψευτοΚΚΕ και γραμματέας του Εργατικού Κέντρου Θεσσαλονίκης που πέρασε στο ΠΑΣΟΚ ακολουθώντας το δρόμο ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ-ΠΑΣΟΚ. Πρόκειται για την ίδια διαδρομή που ακολούθησε ο τραμπούκος του ψευτοΚΚΕ, Γαλανός, στον Πειραιά και που με τον ένα ή τον άλλον τρόπο ακολουθούν στελέχη του ψευτοΚΚΕ, σαν τη Δαμανάκη, τον Αδρουλάκη, τον Δραγασάκη και άλλους. Πρόκειται για μια επιστημονικά μελετημένη διαδικασία εισοδισμού στη διάρκεια της οποίας οι χειρότεροι τραμπούκοι της ρώσικης στρατηγικής περνάνε από το καθαρτήριο του ΣΥΝ, που τους ντύνει ευρωπαϊούς, τους δίνει ένα δημοκρατικό διαβατήριο και τους εξαπολύει στην άμορφη, μισοδιαλυμένη και διασπασμένη μάζα του πασοκισμού.

Αυτός ο Παρασκευόπουλος, λοιπόν, επιχείρησε πριν από επτά χρόνια, για λογαριασμό προφανώς του ψευτοΚΚΕ, να φτιάξει μια συνδικαλιστική οργάνωση αστυνομικών στα πλαίσια της γενικής απόπειρας τότε των "ρώσων" να διεισδύσουν στα

παλιά και άπαρτα κάστρα της κλασικής αντικομμουνιστικής δεξιάς και του σοβινιστικού βενιζελικού ΠΑΣΟΚ, δηλαδή στα σώματα ασφαλείας και ειδικά στα ΜΑΤ. Ο κνίτικος αστυνομικός συνδικαλισμός, όπως κάθε συνδικαλισμός του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ στη δημοσιο-παλληλία, δε βάζει ποτέ σαν κεντρικό ζήτημα την ανταγωνιστική σχέση κράτους-λαού ή κράτους-πολιτικής δημοκρατίας αλλά τη σχέση δημοσιοπαλληλικής συντεχνίας-κράτους στην οποία η συντεχνία προβάλλει οικονομικές και διοικητικές διεκδικήσεις απέναντι σ' ένα κράτος μέσα στο οποίο αυτή προσπαθεί να βρει μια ανώτερη θέση. Αυτά όλα είναι κινήματα με τα οποία οι πληβείοι, που αποτελούν τη μικροαστική βάση του κρατικού μηχανισμού, προσπαθούν να γίνουν ηγεμονική δύναμη μέσα σ' αυτό το μηχανισμό. Βέβαια, κάτι τέτοιο δεν μπορεί ποτέ να γίνει. Αυτή είναι μια μικροαστική ουτοπία. Όμως μέσω αυτών των κινήματων γίνονται κυρίαρχα μέσα στο κράτος εκείνα τα τμήματα της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού που καταφέρνουν να αποσπάσουν την πολιτικοσυνδικαλιστική ηγεμονία μέσα σ' αυτά τα συντεχνιακά κινήματα.

ΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ
"ΜΑΥΡΟ" ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Αυτή είναι η πεμπτούσια των αντιδραστικών κινήματων των αστυνομικών και των καθηγητών. Τα κινήματα αυτά έχουν σα στόχο να ανεβάσουν στην πολιτική εξουσία τη ρωσόφιλη γραφειοκρατική φράξια της αστικής τάξης, που έχει σήμερα σα βασικούς εκπροσώπους το ψευτοΚΚΕ, την κνίτικη ηγεμονική τάση του ΣΥΝ και τις κλίκες Λαλιώτη-Κ. Καραμανλή μέσα στο ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ αντίστοιχα.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση

της Θεσσαλονίκης, το σοσιαλφασιστικό κνίτικο μέτωπο κατ'εφευρε με τη βοήθεια προφανώς και δημοκρατικών κομματιών μέσα στο ΠΑΣΟΚ να φτιάξει ένα δικό του συνδικάτο αστυνομικών. Αυτό είναι η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Νομού Θεσσαλονίκης και τμήμα της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων.

Η παλιά δεξιά αντικομμουνιστική φράξια της Θεσσαλονίκης, που μοιραία ηγεμονεύεται από στελέχη που ήταν ή και είναι χουντικοί, αντέδρασε στη δημιουργία αυτής της Ένωσης και για πολύ καιρό κυνήγησε με διώξεις και δυσμενείς μεταθέσεις τους αστυνομικούς που την ξεκίνησαν. Όταν, παρ' όλες τις προσπάθειες τους απέτυχαν, έκαναν δύο πράγματα: πρώτον, έφτιαξαν ένα δικό τους συνδικάτο, και δεύτερο επιχείρησαν να διεισδύσουν στο συνδικάτο της Ένωσης, που προαναφέραμε, εγγράφοντας μαζί τους δικούς τους ανθρώπους.

Αυτή η επιχείρηση διείσδυσης και άλωσης σύμφωνα με την *Ελευθεροτυπία* της 13ης Νοεμβρίου, ξεκίνησε το φετινό καλοκαίρι και είχε ουσιαστικό αρχηγό της τον Κουτρομάνη, δηλαδή τον βασικό "ήρωα" του βίντεο και αρχηγό της νευραλγικής Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Θεσσαλονίκης. Αυτή η Διεύθυνση ουσιαστικά σχεδιάζει και ελέγχει τα ΜΑΤ και τα ΕΚΑΜ.

Η παράδοση της καστέτας του βίντεο στον Τύπο έγινε λίγες μέρες πριν η Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων (στην οποία παίζει κυρίαρχο ρόλο, η Ένωση Θεσσαλονίκης) πραγματοποιήσει την κεντρική της πανελλαδική εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη. Αυτή η εκδήλωση ήταν μια πορεία χιλιάδων αστυνομικών που τους κινούσε ένα κεντρικό αίτημα: μια αύξηση-επίδομα 60.000δρχ. Όμως η πορεία είχε σαν κεντρικό της σύνθημα, τα σοσιαλφασιστικά κνίτικου τύπου συνθήματα: "Λαός-αστυνομία η δύναμη είναι μία" και το απειλητικό, πραξικοπηματικό: "Ετούτη η πορεία είναι η αρχή έρχεται εξέγερση συνταρακτική". Επικεφαλής της διαδήλωσης ήταν το μπλοκ της Ένωσης Αστυνομικών Υπαλλήλων του Νομού Θεσσαλονίκης. Οι αστυνομικοί που συμμετείχαν στην πορεία είχαν σηκώσει τα μπατζάκια των παντελονιών τους για να δείξουν ότι η κυβέρνηση τους τα κόβει σιγά-σιγά, ενώ μητέρες έφερναν μαζί τους και μικρά στα καρτοσάκια. Στους διαδηλωτές μίλησαν, όχι

μόνο οι φασίστες και εθνικιστές της ΝΔ, Ψωμιάδης Παπαγεωργόπουλος και Ορφανός αλλά και Τασούλας του ψευτοΚΚΕ, ενώ από τη ΓΣΕΕ ήταν πάλι ο γενικός γραμματέας Μαυρίκος του ψευτοΚΚΕ.

Χάρη στο γνωστό βίντεο και τις αποκαλύψεις του Παρασκευόπουλου, ο Κουτρομάνος, αρχηγός των ΜΑΤ και ο στενός συνεργάτης του Κελίδης αρχηγός των ΕΚΑΜ καθαιρέθηκαν λίγες ώρες πριν την πραγματοποίηση της παραπάνω διαδήλωσης.

Η καθαίρεση αυτών των δύο και ίσως μερικών ακόμα της ίδιας φράξιας ήταν ο ουσιαστικός στόχος του Παρασκευόπουλου και γενικά του σοσιαλφασιστικού μπλοκ στη Θεσσαλονίκη. Για την ικανοποίηση αυτού του στόχου έφτανε ο μεγάλος θόρυβος στον Τύπο και στην τηλεόραση για λίγες μέρες. Μετά την επίτευξη του στόχου, ο θόρυβος έπρεπε να κοπάσει. Και κόπασε. Ξαφνικά στις εφημερίδες έπαψε να γίνεται λόγος για τους φασίστες της Θεσσαλονίκης.

ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΡΕΥΜΑ
ΠΑΕΙ ΒΑΘΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΣΙΩΠΗ

Βέβαια, οι ραδιούργοι δεν μπορούν να τα έχουν όλα δικά τους. Μια πλευρά του θορύβου που σηκώθηκε βρισκόταν σε άλλη πολιτική κατεύθυνση από τη δική τους. Ειδικά ένα δημοκρατικό διεθνιστικό ρεύμα δημοσιογράφων που αντιπροσωπεύεται από τους "Ιούς" της *Ελευθεροτυπίας* δεν ήταν διατεθειμένο να κινήθει στο πολιτικό πλαίσιο Παρασκευόπουλου στο οποίο κινήθηκαν για δύο 24ωρα και τα ψευτοδημοκρατικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ Θεσσαλονίκης: Μαγκριώτης, Τσιόκας, Βενιζέλος, Ακριτίδης, και ο "ρώσικος" ΣΥΝ με Κωνσταντόπουλο, Κουβέλη ήταν αυστηρά προσδιορισμένο. Η προς εκκαθάριση παρέρια των αστυνομικών ήταν υπολείμματα της χούντας, δηλαδή μιας παλιάς δικτατορίας, ήταν "νοσταλγοί του παρελθόντος", ήταν "σταγονίδια", ήταν μέρος κάποιων "στεγανών" μέσα στην αστυνομία τα οποία έπρεπε να πέσουν. Και μόνη της η λέξη "στεγανά" τα λέει όλα. Για το λαό, στην αστυνομία δεν υπάρχουν στεγανά. Για το λαό, όλη η αστυνομία είναι ένα στεγανό. Για τα "στεγανά" διαμαρτύρεται εδώ και χρόνια ο σοσιαλφασισμός που επιζητά να χωθεί μέσα στους βαθιούς μηχανισμούς βίας του κράτους και

δεν μπορεί. Τα "στεγανά" θέλει να τα σπάσει είτε από πάνω, με τις διακομματικές επιτροπές, είτε από κάτω με τον αντιδραστικό συνδικαλισμό που προαναφέραμε.

Απέναντι σ' αυτή τη γραμμή, οι δημοκρατικοί δημοσιογράφοι, αντιπαραθέσανε αμέσως τη θέση ότι δεν πρόκειται για "σταγονίδια" μιας παλιάς εκτροπής, αλλά ότι πρόκειται για ένα ολόκληρο πλατύ φασιστικό μέτωπο στην πόλη της Θεσσαλονίκης και ότι αυτό το μέτωπο εκδήλωσε την ισχύ του στη γνωστή διαδήλωση της 30 Οχτώβρη, όταν επιτέθηκε στη συγκέντρωση των Ελλήνων και Τούρκων επιχειρηματιών. Έτσι, λοιπόν, οι δημοκράτες δημοσιογράφοι και σχολιαστές έφεραν στην επιφάνεια το ζήτημα "Χρυσή Αυγή", έφεραν δηλαδή στην επιφάνεια τη διείσδυση του ζωντανού ναζισμού και όχι απλά της ψόφιας χούντας μέσα στην αστυνομία. Και αφού ξεκίνησαν, δεν έμειναν εκεί. Πέρασαν, αρχικά οι "Ιοί" και λίγο μετά ο Σωμερίτης στην αποκάλυψη του ακόμα πιο απαγορευμένου θέματος που είναι η "έγκυρη" πολιτική βάση του ναζισμού. Έτσι έβγαλαν στη φόρα το μέτωπο της "Χρυσής Αυγής" και του "Στόχου" με τους Χαραλαμπίδικους "πατριωτικούς" του ΠΑΣΟΚ (με τη μορφή των ποντιακών σωματείων), με τους κύπριους εθνικιστές, με τους ορθοδοξοφασίστες του Παντελεήμονα και -το πιο βλάσφημο απ' όλα- με τους Κούρδους του ΡΚΚ. Σ' αυτή την κατεύθυνση κινήθηκαν ανταποκρίσεις από Θεσσαλονίκη και Μυτιλήνη, γράμματα από Ξάνθη και από Χανιά, που έφερναν στην επιφάνεια την έντονη πολιτική αλλά και τρομοκρατική δουλειά που κάνουν οι ναζιστές και οι εθνορατσιστές φίλοι τους σε πολλές περιοχές της χώρας.

Αυτή η φασαρία επιτράπηκε

συνέχεια στη σελ. 3

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15θήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

Ο ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΣ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Το φετινό Πολυτεχνείο απόδειξε περισσότερο από πέρσι ότι ο σοσιαλφασισμός, δηλ. το ψευτοΚΚΕ, ελέγχει πια καθοριστικά τον εορτασμό και τη διοργάνωση του. Πολύ προτού φτάσει το τριήμερο, το ψευτοΚΚΕ, το συνδικάτο οικοδόμων, ο Σύλλογος Εξορισθέντων και Φυλακισθέντων περιόδου 1967-1974 μαζί με την Πρυτανία του ΕΜΠ είχαν πάρει στα χέρια τους τον έλεγχο, τα μικρόφωνα, την περιφρούρηση και τη διοργάνωση, πετώντας απ' έξω για πρώτη φορά την ΕΦΕΕ χωρίς μάλιστα σοβαρές αντιδράσεις. Αυτό γιατί ακριβώς οι κνίτες δεν ελέγχουν το ΚΣ της ΕΦΕΕ. Η Επιτροπή για Ανοιχτό Πολυτεχνείο (ΝΑΡ, ΑΚΟΑ, Δίκτυο κ.λπ.), δεν μπόρεσε να επηρεάσει οποιαδήποτε εξέλιξη. Άλλωστε, η αντιπαράθεση τους με το ψευτοΚΚΕ δε βρίσκεται στο κεντρικό σύνθημα που θέλει το Πολυτεχνείο σαν ένα σκέτο αντιαμερικάνικο-αντινατοϊκό σύμβολο, αλλά μόνο στο να μοιραστούν με τους κνίτες το ΕΜΠ, να στρέψουν πιο αριστερά την αντιδυτική πλατφόρμα και να τη συνδέσουν με τα λεγόμενα "ταξικά" κινήματα.

Στο βάθος, και οι δυο συμφωνούν σ' ένα κοινό στόχο: να μετατραπεί το Πολυτεχνείο της λαϊκής εξέγερσης ενάντια στη δικτατορία που έφερε ο στρατός σ' ένα σκέτο "αντιιμπεριαλιστικό" σύμβολο. «*ΚΑΤΩ ΟΙ ΗΠΑ*»-«*ΚΑΤΩ ΤΟ ΝΑΤΟ*», θέλουν δηλ. το Πολυτεχνείο να υπηρετήσει το νέο φασισμό που έρχεται κρατώντας κόκκινη σημαία. Το ψευτοΚΚΕ θέλει την ενότητα με τους πλαιούς φασίστες και το στρατό ενάντια στη Δύση. Το Πολυτεχνείο στέκει εμπόδιο, γιατί μένει πάντα να θυμίζει ότι σ' αυτή τη χώρα ότι ο στρατός έφερε τη Χούντα. Όπως τότε, έτσι και τώρα, το ψευτοΚΚΕ και η "Κ"ΝΕ είναι υποχρεωμένοι να το χτυπήσουν, να το αφυδατώσουν, να το απογυμνώσουν από κάθε προοδευτικό του περιεχόμενο.

Αυτό το μέτωπο έχει προω-

θήσει ήδη από τον Απρίλη του 1974. Τότε το ψευτοΚΚΕ με την ανοιχτή επιστολή του στους άντρες, υπαξιωματικούς και αξιωματικούς των ενόπλων δυνάμεων έλεγε: "*Στο αντεθνικό κατακύλισμα του τόπου μας πρωτοστατεί μια ομάδα φασιστών και επίορκων αξιωματικών που καταφέρνει να χρησιμοποιεί τα στρατευμένα παιδιά του λαού και τους πατριώτες αξιωματικούς, τις ένοπλες δυνάμεις, σα δυνάστες και όργανα αζυπληρέτησης των μονοπωλίων των ξένων, σα στυλοβάτες και φρουρούς του στρατοκρατικού καθεστώτος*".

"*Ο λαός μας ξέρει πως οι πραγματικοί εχθροί της ελευθερίας του δεν είναι οι ένοπλες δυνάμεις αλλά μια κάστα φασίστες αξιωματικοί που εντάχθηκαν στην υπηρεσία των μονοπωλίων και των Αμερικάνων*". Για να συμπληρώσει ο Φλωράκης στο 1ο Συνέδριο της "Κ"ΝΕ το 1976: "*Συνεπώς, μακριά από μας η προβοκατόρική θέση ότι θεωρούμε τις ένοπλες δυνάμεις εχθρούς του λαού*".

Σήμερα, το μαύρο "εθνικό" μέτωπο περιλαμβάνει ολόκληρο αυτό τον παλιό φασισμό που το ψευτοΚΚΕ θέλει να σύρει στον πολεμικό άξονα με τη Ρωσία, πατώντας και ερεθίζοντας το σοβινισμό που απότυχε τότε να ικανοποιήσει την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Αυτός ο τελευταίος αναζητεί σήμερα το νέο προστάτη που θα του εξασφαλίσει την πραγματοποίηση της "Μεγάλης ιδέας". Εκεί διακρίνει τη Ρωσία, μια που οι Αμερικάνοι απότυχαν να του δώσουν το κομμάτι της γης που ζητούσε.

Γι' αυτό το Πολυτεχνείο πρέπει να ξεχαστεί όσο γίνεται και να υπάρχει όσο πρέπει σαν αντιδυτική αιχμή.

Έτσι το παίρνουν οι κνίτες αφού έκαψαν το παλιό τους εργαλείο τον αναρχισμό, μιας που αρνήθηκε να μπει κάτω απ' την ηγεμονία τους το Νοέμβρη του '95 καίγοντας έναν αρχικνίτη. Οι σοσιαλφασίστες έρχονται όμως σα "φρουροί της τάξης και

της ηρεμίας" μετά τη φωτιά και την καταστροφή και γίνονται δεκτοί με ανακούφιση. Μόνο οι βαθιοί δημοκράτες μπορούν να δικαιούν μέσα σ' αυτή την εορταστική ατμόσφαιρα του Πολυτεχνείου τα αναβιωμένα ΚΝΑΤ και ν' αρχίσουν να ανησυχούν. Τέτοια ήταν η πορεία της "Κ"ΝΕ για κατάθεση στεφανιού. Μια ομάδα, πάνω από 200 ανθρώπους, χτύπαγαν τα πόδια τους στο έδαφος με το βήμα της χήνας, θυμίζοντας ναζιστικό απόσπασμα.

Αυτά που έγιναν το απόγευμα της 17 Νοέμβρη είναι μόνο ένα σήμα κινδύνου για το μέλλον. Το απόγευμα της 17 Νοέμβρη, δύο γκαζάκια σκάνε στην οδό Στουρνάρη, όπου βρίσκονται τα γραφεία του υπουργού Οικονομικών Παπαντωνίου. Τα πυροσβεστικά οχήματα που έρχονται δέχονται την επίθεση μιας ομάδας αναρχικών. Οι κνίτες (μαζί με τα ΜΑΤ) που έχουν μετατρέψει τις κόκκινες σημαίες σε κοντάρια επιτίθενται στους αναρχικούς. Εκείνοι υποχωρούν προς το χώρο του Πολυτεχνείου όπου σημειώνονται άγριες συμπλοκές. Οι αναρχικοί υποστηρίζουν ότι ορισμένοι οικονομικοί κνίτες που ήταν μέσα στο Πολυτεχνείο ζήτηγαν έλεος και ότι στρατιωτικά το ψευτοΚΚΕ έχασε τη μάχη. Ωστόσο αυτό που μένει είναι ότι το Πολυτεχνείο, μετά απ' αυτή την ήττα έμεινε στα χέρια της "περιφρούρησης" όσο κι αν ο αναρχισμός λέει ότι αποχώρησε με τη θέλησή του.

Τώρα συγκροτείται πια μέσα στο λεγόμενο "χώρο" ένας αντικνίτικος πόλος που κουβαλάει πάντα την αντίφαση να αρνείται από τη μια τη βία του σοσιαλφασισμού και από την άλλη να υιοθετεί ολόκληρη σχεδόν την πολιτική του γραμμή ή την "αριστερή" της μετάφραση. Πιο συγκεκριμένα, είναι το αναρχικό πολιτικό ρεύμα που χτυπημένο και απομονωμένο απ' το λαό δεν μπορεί

ΒΙΝΤΕΟ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 2

να κρατήσει τρεις μέρες (11, 12 και 13 του Νοέμβρη) και σταμάτησε με το μαχαίρι στις 15 του μήνα, λίγο πριν αρχίσει ο εορτασμός του Πολυτεχνείου και ακριβώς την ημέρα της διαδήλωσης των αστυνομικών της "Ένωσης" στη Θεσσαλονίκη.

Η ΤΑΧΤΙΚΗ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

Πραγματικά είναι καταπληκτικό το πνίξιμο της υπόθεσης που καθοδηγήθηκε από τα πάνω.

Τα στοιχεία για το πνίξιμο ή μάλλον για τη θέληση να μείνει πίσω η υπόθεση σε ορισμένου τύπου και ορισμένου εύρους εκκαθαρίσεις μέσα στον κρατικό μηχανισμό είναι συντριπτικά.

Κατ' αρχήν, ο ίδιος ο Παρασκευόπουλος, δε μιλάει ούτε μια φορά για "Χρυσή Αυγή" και αναφέρεται μόνο αόριστα σε ακροδεξιές οργανώσεις και σε "μουντό" κλίμα στην πόλη, ενώ, το καταπληκτικότερο, ζητάει να περιοριστεί το εύρος και το βάθος των ερευνών στην αστυνομία, την ώρα της μεγαλύτερης έντασης, λέγοντας ότι δεν πρέπει "*από το υπουργείο Δημοσίας Τάξης να αναζητηθούν εξιλαστήρια θύματα στην Αστυνομία αλλά πρέπει (το υπουργείο) ν' αντιμετωπίσει με ακριβοδίκαιο τρόπο, το πρόβλημα*" (Ελευθεροτυπία, 11/12). Την ίδια ώρα σε ανακοίνωση της η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Θεσσαλονίκης ενώ καλεί "*την πολιτική και φυσική ηγεσία του υπουργείου Δημοσίας Τάξης να ρίξει άπλετο φως στην υπόθεση*", τονίζει ότι "*οι διαδικασίες πρέπει να είναι όσο το δυνατόν σύντομες για να διαφυλαχθεί το κύρος της Αστυνομίας*". Τι σχέση πραγματικά μπορεί να έχει το "άπλετο φως" με τις "σύντομες διαδικασίες" πέρα από το ότι η υπόθεση πρέπει να κλείσει, όταν θα ολοκληρωθούν οι απαραίτητες περιορισμένες εκκαθαρίσεις μέσα στον αστυνομικό μηχανισμό και όχι όταν θα έχουν εξουδετερωθεί εκεί, όλοι οι υποστηρικτές της Χούντας και της Χρ. Αυγής; Δεν είναι λοιπόν καθόλου τυχαίο που η διαδήλωση των αστυνομικών στη Θεσσαλονίκη δεν είχε ούτε ένα σύνθημα, ούτε μία απαλή αναφορά για εκδημοκρατισμό στα Σώματα Ασφαλείας, ενώ αυτό ήταν πάντα ένα πάγιο αίτημα του σοσιαλφασισμού για να κάνει τις εκκαθαρίσεις του.

Το άλλο χαρακτηριστικό στοιχείο για τον περιορισμένο χαρακτήρα της πολιτικής επέμβασης που ήθελε ο σοσιαλφασισμός είναι η απουσία μιας ανακοίνωσης στο Τύπο απ' όλα τα κόμματα και κυρίως από το ψευτοΚΚΕ, τις μέρες που χάλαγε ο κόσμος από τις αποκαλύψεις και την έντονη αρθρογραφία. Μόνο ο Κόρακας εμφανίστηκε από το ψευτοΚΚΕ να φελίσει κάτι στις 12 του Νοέμβρη για "*κρούσματα αυταρχισμού και τρομοκρατικής φασιστικής συμπεριφοράς αστυνομικών σε*

βάρος πολιτών", λες και στη συγκεκριμένη περίπτωση επρόκειτο για κάτι τέτοιο. Πρέπει εδώ επίσης να θυμίσουμε ότι το ψευτοΚΚΕ δεν κατάγγειλε ουσιαστικά τη διαδήλωση των Χρυσ αυγών και των άλλων φασιστών της 30 Οχτώβρη, ενώ ο ΣΥΝ μίλησε τότε για "αμυντικό εθνικισμό". Αλλά και το ΠΑΣΟΚ δεν τοποθετήθηκε σαν τέτοιο απέναντι στην κασσέτα, ενώ η ΝΔ ανακοίνωσε ότι θα τοποθετηθεί "ανάλογα με τ' αποτελέσματα της διοικητικής εξέτασης". Είναι χαρακτηριστικό που όλοι τους, για να μη δώσουν βάρος στην υπόθεση, βγάλανε μόνο τις φοιτητικές νεολαίες τους να κάνουν τις αντίστοιχες κούφιες δηλώσεις που δεν έκαναν οι ίδιοι.

Από αυτή την άποψη, η μόνη φράζια της αστικής τάξης που είπε δυο λόγια με κάποιο βάρος, είναι η φιλοευρωπαϊκή του ΠΑΣΟΚ, που με το στόμα του υπουργού Δημόσιας Τάξης Ρωμαίου, δήλωσε ότι υπάρχουν και διερευνούνται οι δεσμοί της "Χρ. Αυγής" με την αστυνομία στη Θεσσαλονίκη. Οι αρχικές δηλώσεις του ίδιου ήταν τόσο αληθινές και ανούσιες όσο και των άλλων, αλλά φαίνεται ότι στο δρόμο κάτι συνειδητοποίησε από το πρόβλημα.

ΝΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΓΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΑΘΑΡΣΗ

Δεν πρέπει λοιπόν να υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία για το ότι το κύμα που σήκωσαν το βίντεο και ο Παρασκευόπουλος δεν αντιστοιχεί σε κανένα κύμα για δημοκρατία και αντιφασισμό. Αντίθετα αντιστοιχεί σε κύμα επίθεσης της πιο βαθιάς τάξης του φασισμού, της ρόσικης φράξιας, ενάντια στην παλιοδεξιά χουντική και τη σοβινιστική πασοκική τάση που εκφράζονται από τύπους σαν τον Κοσμόπουλο, τον Ψωμάδη και τον Παπαθεμελή. Από αυτή την άποψη είναι πολύ πιθανόν να ισχύει και η καταγγελία που κάνει αυτή η φράζια ότι το βίντεο του "γλεντιού των χουντικών" μονταρίστηκε. Προφανώς η επιτιθέμενη φράζια θα θέλησε να καλύψει στελέχη που τώρα έχει προσεταιριστεί, όπως προφανώς έχει ήδη προσεταιριστεί εκείνον ή εκείνους που συμμετείχαν στο γλέντι και διέρρευσαν το βίντεο.

Ωστόσο, το αληθινό κύμα αντιφασισμού και δημοκρατίας πρέπει να αξιοποιήσει το θόρυβο που έγινε, να ρίξει το βάρος του στο βαθύ ναζιστικό μέτωπο που αποκαλύφθηκε στη Θεσσαλονίκη, να καταγγείλει την ξαφνική σιωπή που επικρατεί τώρα, μετά τις αποκαλύψεις, να ζητήσει σε βάθος έρευνες για τη Θεσσαλονίκη, αλλά και για όλες τις καταγγελίες που ήρθαν στην επιφάνεια για το νεοναζισμό σε όλη την Ελλάδα και κυρίως, να συγκροτήσει το αντιναζιστικό μέτωπο.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ-ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
τη ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
15νθημερη εφημερίδα της
ΟΑΚΚΕ

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΝΟΧΗΣ ΤΟΥ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΤΥΠΟΥ"

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας είχαμε περιγράψει τον τρόπο με τον οποίο οι υπεύθυνοι του *Ελεύθερου Τύπου*, φυγομάχησαν μπροστά στη μήνυση της ΟΑΚΚΕ και απέφυγαν την εκδίκαση της υπόθεσης επί της ουσίας. Με άρθρο του στις 10 Νοεμβρίου 1997, ο Πασαλάρης αναφέρθηκε ξανά στην υπόθεση για να αναφέρει, έμμεσα αλλά με σαφήνεια, την κατηγορία του πράκτορα που είχε εξαπολύσει η εφημερίδα του εναντίον μας και εναντίον του "Ουράνιου Τόξου" το καλοκαίρι του '96.

Θυμίζουμε ξανά στους αναγνώστες μας ότι ο *Ελεύθερος Τύπος* είχε δημοσιεύσει άρθρο με το οποίο κατηγορούσε την ΟΑΚΚΕ ότι μαζί με το Ουράνιο Τόξο κατέβηκαν στις εκλογές στα πλαίσια ενός "καλά οργανωμένου σχεδίου της Αγκυρας και των Σκοπίων" και υποστήριζε ότι ο κοινός συνδυασμός φιλοδοξούσε να συσπειρώσει ανάμεσα σε άλλους και "πράκτορες ξένων μυστικών υπηρεσιών". Η ΟΑΚΚΕ κατέθεσε μήνυση ενάντια στον *Ελεύθερο Τύπο* για συκοφαντική δυσφήμιση, η οποία εκδικάστηκε την 7 Νοεμβρίου 1997. Η μήνυση απορρίφθηκε για τυπικούς λόγους που επικαλέστηκαν οι δικηγόροι του *Ελ. Τύπου*. Ο κύριος στόχος της υπερασπιστικής γραμμής του *Ελ. Τύπου* ήταν να μην επιτρέψει στο δικαστήριο να μπει στην ουσία της υπόθεσης, ενώ οι ίδιοι ερμήνευσαν το άρθρο τους σαν καταγγελία της ΟΑΚΚΕ για "αντεθνικές θέσεις" αναφέροντας ουσιαστικά την κατηγορία του πράκτορα.

Με το άρθρο του στις 10 Νοεμβρίου 1997 ο Πασαλάρης ήρθε να ολοκληρώσει την υποχώρηση του *Ελ. Τύπου*, δείχνοντας το φόβο αυτών των θρασύδειλων τουρκοφάγων μπροστά στην αποφασιστική αντίδραση της ΟΑΚΚΕ στις βρωμέρες τους συκοφαντίες. Στο άρθρο αυτό με τίτλο "Εκεί εφτάσαμε κ. Πάγκαλε να διώκεται ο πατριωτισμός", αναφέρει: "Λίγο έλειψε να πάμε προχθές φυλακή οι επιτελείς της εφημερίδας αυτής που μανιωδώς καταδιώκετε, γιατί αποκαλέσαμε ANTEΘΝΙΚΗ και ΠΡΟΔΟΤΙΚΗ μια κατάπτυστη διακήρυξη των οργανώσεων "Ουράνιο Τόξο" και "ΟΑΚΚΕ" (όσο τις ξέρετε τις ξέρουμε), λίγο πριν από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου. Η δίκη ματαιώθηκε για λόγους καθαρά δικονομικούς, ευτυχώς, γιατί το δικαστήριο θα βρισκόταν σε πολύ δύσκολη θέση αν δεν μας κατεδίκαζε!". Και αφού αναφέρεται στις "εθνοπροδοτικές" θέσεις, οι οποίες είναι γνωστές (κατασκευή τουρκικού εχθρού, υπερεξοπλισμοί, καταπίεση της τουρκικής και μακεδονικής μειονότητας, αναγνώριση της Δημοκρατίας της Μακεδονίας), συνεχίζει: "Μ' αυτές τις άθλιες θέσεις για τις οποίες ο Γιλμάζ και ο Γκλιγκόροφ θα ήταν πρόθυμοι να πληρώσουν όσο όσο από το μαύρο ταμείο των ερπετών (δηλαδή τα μυστικά κον-

δύλια), **αλλά να που τους ήλθαν δωρεάν, οι οργανώσεις αυτές εξήτησαν την ψήφο του λαού μας για να μουν στη Βουλή, χωρίς βέβαια να το καταφέρουν"**.

Με αυτό τον τρόπο ο Πασαλάρης αναιρεί πλέον ολοκληρωτικά την κατηγορία του πράκτορα και δηλώνει με σαφήνεια ότι ούτε η ΟΑΚΚΕ ούτε το "Ουράνιο Τόξο" πληρώνεται ή χρηματοδοτείται από ξένες δυνάμεις, από τους "εχθρούς της πατρίδας" για να προβάλει "αντεθνικές" και "προδοτικές θέσεις". Αντίθετα, ο Πασαλάρης υποστηρίζει ότι εμείς όλοι λειτουργούμε σαν πράκτορες "αμμιθί". Η εξήγηση αυτής μας της πολιτικής στάσης οφείλεται κατά τον Πασαλάρη στο γεγονός ότι απηχούμε τη συνολικότερη "ενδοτική" πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση στα εθνικά ζητήματα. Γι' αυτό λοιπόν παρόλο που ΟΑΚΚΕ και Ουράνιο Τόξο είναι οργανώσεις εντελώς άγνωστες στον ίδιο τον Πασαλάρη και σε όλο το λαό της Ελλάδας συνολικότερα, "το δικαστήριο θα βρισκόταν ασφαλώς σε πολύ δύσκολη θέση αν δεν μας καταδίκαζε". Γιατί, μ' αυτή τη λογική, αν δεν καταδίκαζε τον *Ελεύθερο Τύπο*, το δικαστήριο θα αναγκαζόταν να βγάλει μία αθωωτική απόφαση ενάντια στις επιταγές της κυβερνητικής πολιτικής. Και ποιο δικαστήριο θα αναλάμβανε αυτή την ευθύνη;

Σε όλα αυτά έχουμε να παρατηρήσουμε ότι ο *Ελεύθερος Τύπος*, βρέθηκε πραγματικά σε αδύναμη θέση πολιτικά γιατί η εποχή της λυσσασμένης σοβινιστικής επίθεσης ενάντια στη Δημοκρατία της Μακεδονίας έχει πράγματι περάσει. Για μία μεγάλη περίοδο εφαρμόζεται η τακτική της απορρόφησης της στο "ορθόδοξο τόξο" με διαρκείς πιέσεις από τους Ρώσους, που συχνά έχει καταγγείλει ο Γκλιγκόροφ. Η ΟΑΚΚΕ απαιτεί αναγνώριση της Δημοκρατίας της Μακεδονίας σαν εθνική οντότητα

και αυτό είναι ένα αίτημα που δεν υποστηρίζει κανένα πολιτικό κόμμα στην Ελλάδα σήμερα, πολύ περισσότερο η ίδια η κυβέρνηση, είναι μία θέση που συνεχίζει να συγκεντρώνει τα πυρά από τους πάντες. Η άρνηση αναγνώρισης μακεδονικού έθνους επιβάλλει τη συνέχιση της πολιτικής της βίας στο όνομα και την άρνηση της Ελλάδας να αναγνωρίσει την ύπαρξη μακεδονικής μειονότητας στη χώρα. Ας μην ξεχνάμε ότι ακόμα η Δημοκρατία της Μακεδονίας είναι ΠΓΔΜ. Και αν δεν είχε πάθει αμνησία, ο Πασαλάρης θα θυμόταν ότι η εφημερίδα του και ο λαός μας γνωρίζει πολύ καλά την ΟΑΚΚΕ, ακριβώς επειδή ο σοβινισμός τη δίκασε πριν από πέντε χρόνια για την αρίσση της με τίτλο "Να αναγνωριστεί η Δημοκρατία της σλάβικης Μακεδονίας". Πως μπορεί να ξεχάσει κανείς εκείνα τα απείρου κάλλους πρωτοσέλιδα;

Δεν είναι η κρατική κάλυψη άλλη η ίδια η ορθότητα της γραμμής της ΟΑΚΚΕ και η δημοκρατική συνέπεια της, που θα έφερνε το δικαστήριο σε δύσκολη θέση.

Από την άλλη, χορεύουν στο ρυθμό της πολιτικής του κυρίαρχου ρωσόδουλου μπλοκ και ανάλογα ανεβάζουν ή κατεβάζουν τους τόνους. Έτσι και ο *Ελεύθερος Τύπος*, χωρίς ίχνος ήθους, αξιοπρέπειας και συνέπειας γαυγίζει όποτε του το επιτρέπει το πολιτικό κλίμα και ύστερα τα μαζεύει και βάζει την ουρά στα σκέλια. Τρέμει μπροστά στο ενδεχόμενο μιας καταδικαστικής απόφασης και βιάζεται να υποβάλει δηλώσεις μετανοίας. Το σίγουρο είναι ότι θα το σκεφτεί καλά πριν αποφασίσει να κάνει μία παρόμοιου είδους επίθεση στην ΟΑΚΚΕ και στο "Ουράνιο Τόξο".

8 Δεκέμβρη Η εξ αναβολής δίκη της ΟΑΚΚΕ ενάντια στον "Αδέσμευτο Τύπο"

Στις 8 του Δεκέμβρη γίνεται η εξ αναβολής δίκη της ΟΑΚΚΕ κατά του Αδέσμευτου Τύπου, για το γνωστό δημοσίευμα στη διάρκεια των βουλευτικών εκλογών. Δεν γνωρίζουμε αν, και ο Αδέσμευτος, θα ακολουθήσει την ίδια θρασύδειλη μέθοδο με τον *Ελεύθερο Τύπο*. Εμείς πάντως, έτσι κι αλλιώς είμαστε έτοιμοι να υπερασπίσουμε την οργάνωσή μας και το Ουράνιο Τόξο από τις βρώμικες συκοφαντίες των σοβινιστών. Υπενθυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι η δίκη θα γίνει στο κτίριο 8, στα δικαστήρια της Ευελπίδων.

Νέα απρόκλητη επίθεση των ναζί ενάντια στη νεολαία

Εκείνοι που θεωρούν τους ναζιστές της "Χρυσής Αυγής" περιθώριο, ασφαλώς δε θα μπορέσουν να εξηγήσουν πως, μέσα στη νύχτα πια, τα επεισόδια ξυλοδαφμού ενάντια σε νεολαίους πληθαίνουν όλο και πιο πολύ τον τελευταίο καιρό.

Την παραμονή της 28ης Οκτώβρη στην Κυψέλη, τέσσερα 17χρονα παιδιά, είχαν μόλις βγει από ένα μπαράκι που είχαν πάει να δουν κάποιους φίλους τους να παίξουν ζωντανή μουσική. Συζητούσαν λίγα μέτρα από το μαγαζί στην οδό Καστελλόριζου. Είχαν περάσει μόλις λίγα λεπτά, όταν μια άλλη παρέα από νεαρούς 20-21 χρονών τους περικύκλωσε. Αρχισαν να τους χτυπούν και να τους βρίζουν. Αντιγράφουμε από την *Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία*, 2/11, αποσπάσματα από τις αφηγήσεις των θυμάτων: "Δεν σου γέμιζαν το μάτι ότι θα έκαναν φασαρία. Δεν είχαν ξυρισμένα κεφάλια, μπορεί να τους έβλεπες να πίνουν καφέ στο Κολωνάκι και να κρατούν κινητό. Ο ένας κρατούσε σιδηρογροθιά. Ένας άλλος μου έδινε πιάτλατα μπουνιές και κλοτσιές. Εμείς φωνάζαμε "τι έγινε ρε παιδιά, τι θέλετε, τι τρέχει". "Θα μάθετε", απαντούσαν εκείνοι και μας έβριζαν", θυμάται ο Σπύρος. "Όταν προσπαθήσαμε να αμυνθούμε ένας έβγαλε μαχαίρι. Με μαχαίρωνει, δυο φορές στο χέρι, δυο στο πόδι. Έπεσα ανάσκελα προς ένα αυτοκίνητο. Με πλησιάζει με το μαχαίρι, με ακινητοποιεί βάζοντας το πόδι του στο στήθος μου και μου λέει: "Πες στο φίλο σου στη βίλα Αμαλία ότι από δω και μπρος έχει ημερομηνία λήξης". Και μου κάνει τη χαρακιά στο κούτελο. Τότε είδα το σιλιέτο και κατάλαβα ότι με είχε μαχαίρσει", περιγράφει ο ίδιος.

"Όταν με άφησε είδα το φίλο μου τον Τάσο να τρέχει προς έναν άλλο. Εκείνος χτυπούσε την κοπέλα που ήταν μαζί μας. "Ρε φίλε, μην βαράς την κοπέλα", του λέει, "μην βαράς ρε μαλάκα". Εκείνος πειράχτηκε και μαχαίρωσε στο πλευρό τον Τάσο. Προτού εξαφανιστούν ακούστηκε κάποιος να λέει: "Ρε μαλάκες, λάθος κάναμε", θυμάται ο Σπύρος".

Δύο από τους νεολαίους έτρεξαν στο μπαράκι της οδού Κυψέλη για βοήθεια. Όλοι μεταφέρθηκαν στο Λαϊκό όπου τους δόθηκαν οι πρώτες βοήθειες. Η μαχαίριά στον Τάσο ήταν βαθιά. Πειράχτηκε ο πνεύμονας και το διάφραγμα, είχε εσωτερική αιμορραγία και χρειάστηκε να του αφαιρέσουν τη σπλήνα. Οι γιατροί είπαν ότι θα πάει καλά και θα βγει σύντομα απ' το νοσοκομείο.

Ο ένας νεολαίος, ο Σπύρος Γεράρδης πήγε με τον πατέρα του στην Αστυνομία για να υποβάλουν μήνυση. Ωστόσο, σύμφωνα με τα ίδια τους τα λόγια, οι αστυνομικοί ξεπέταξαν το ζήτημα χωρίς να πείσουν τους μηνυτές ότι θα έκαναν οποιαδήποτε στοιχειώδη έρευνα.

Σύμφωνα μ' έναν αξιωματικό της αστυνομίας δεν υπάρχουν καιροί για τέτοια "Λεϊψανδρία και άλλα θέματα που ιεραρχούνται ως σοβαρότερα, δεν αφήνουν περιθώρια...".

Ωστόσο, ο ίδιος δηλώνει: "Κάτι σοβαρό συμβαίνει στα νιάτα, αλλά δεν είμαστε εμείς σε θέση να κάνουμε μελέτη και να εξάγουμε πολιτικοκοινωνικά συμπεράσματα. Απλώς καταγράφουμε τάσεις με βάση τα συμβάντα και τις προανακρίσεις γύρω απ' αυτά. Έχουμε επιθέσεις εναντίον αναρχικών, εναντίον αλλοδαπών, αλλά και εναντίον καθώς πρέπει παιδιών. Έχουμε ακούσει πολλές φορές τα θύματα να επαναλαμβάνουν αυτά που τους λένε οι δράστες: Καλόπαιδα, θα επιβληθεί η νέα τάξη".

Αυτά που περιγράφει ο αστυνομικός είναι ήδη συγκλονιστικά. Με μια διαφορά. Ότι δε φταίει η αστυνομότητα του θέματος. Αλλά ακριβώς γιατί οι ναζί απολαμβάνουν τη νομιμότητα να δέρνουν ατιμώρητα επειδή οι ιδέες τους είναι κυρίαρχες απόψεις, λιγότερο ή περισσότερο, όλου του επίσημου πολιτικού κόσμου με πρώτο τον εθνορατσισμό. Η νεολαία έχει καθήκον να οργανωθεί και να παλέψει για να βγουν εκτός νόμου οι ναζί και για τη συντριβή της ναζιστικής ιδεολογίας.

Ειδικό αφιέρωμα

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Μέσα στη κατάμεστη και φιλόξενη αίθουσα της ΟΤΟΕ, που με την ευκαιρία θέλουμε να ευχαριστήσουμε για την παραχώρησή της, διεξήχθη η πρώτη και αρκετά σημαντική συγκέντρωση της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας.

Τη συγκέντρωση άνοιξε ο συντονιστής του προεδρίου συναγωνιστής Νίκος Δανδής, ο οποίος αφού ευχαρίστησε τους συγκεντρωμένους που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Πρωτοβουλίας, αναφέρθηκε στο πρωτοφανές σκάνδαλο, να είναι η Ελλάδα η μόνη χώρα στην Ευρώπη που έχει νόμιμους τους ναζιστές. Στη συνέχεια μίλησαν οι κεντρικοί εισηγητές: Λάμπης Κατσιάπης, Άννα Στάη, Ρένα Κούτελου και ο Κώστας Κούτελος.

Στη συγκέντρωση παραβρέθηκαν και μίλησαν, ο σ. Ηλίας Ζαφειρόπουλος από την ΟΑΚΚΕ, η φίλη Σπηλιοπούλου από τη μεριά της Κεντρικής Επιτροπής των Ανθρώπων Δικαιωμάτων του Συνασπισμού καθώς και εκπρόσωπος του Συλλόγου φυλακισθέντων και εξορισθέντων της Νομικής.

Επίσης παραβρέθηκε ο κ. Μορδαχάι από το εβραϊκό Μουσείο. Όλοι οι ομιλητές έδωσαν μια ιδιαίτερη σημασία στην ανάλυση των θέσεων της "Χ.Α" και στην αποκάλυψη του πραγματικού της ρόλου στην πολιτική ζωή του τόπου.

Στήριξαν με αδιάσπαστα πολιτικά και νομικά επιχειρήματα την άμεση δημοκρατική απαίτηση: Να τεθεί εκτός νόμου η χιτλερική συμμορία και κάλεσαν σε συσπείρωση και σε μαχητική ενότητα για την υλοποίησή αυτής της απαίτησης.

Στην συνέχεια δημοσιεύουμε τις ομιλίες των εισηγητών της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας.

Η ομιλία του συν. Λάμπη Κατσιάπη

Συμμετέχω σε αυτή την προσπάθεια, μια προσπάθεια που έχω την αίσθηση ότι πρέπει όλοι να ευαισθητοποιηθούμε και να αντιδράσουμε, μια προσπάθεια που τα τελευταία γεγονότα στη Θεσσαλονίκη επιβεβαίωσαν την ευαισθητοποίηση τη δική μας.

Αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι, εμείς που βρισκόμαστε εδώ και αντισταθήκαμε στο ζάπινγκ και απαρνηθήκαμε την θαλπωρή τέτοια μέρα που είναι, θα προσπαθήσουμε χωρίς να δοκιμάσουμε την αντοχή σας να σας ανοίξουμε με τον προβληματισμό μας και στη συνέχεια και εσείς να συμβάλλετε με το δικό σας στοχασμό να αναστοχαστούμε, για να μπορέσουμε να εντοπίσουμε, να σημειώσουμε και να επισημάνουμε αυτή την πραγματικά σκανδαλώδη παρουσία των νεοναζιστών στη χώρα μας.

Αυτή η προσπάθεια ξεκίνησε πριν από λίγους μήνες. Μια προσπάθεια που έχει να κάνει με την άμυνά μας, με την αντίδρασή μας στην ανάπτυξη του νεοναζιστικού πολιτικού ρεύματος στη χώρα μας. Είναι αρκετά τα επιβαρυντικά στοιχεία της δράσης των νεοναζι-

στών στη χώρα μας που μας ευαισθητοποίησαν και μας ένωσαν.

Ξεκινώντας τη σημερινή ανοιχτή και ειλικρινή επικοινωνία μαζί σας ζητάμε να συνεισφέρετε με τον προβληματισμό σας, να συμπαραταχτείτε και να συμπερατήσετε μαζί μας ώστε να γιγαντώσει αυτό που ξεκινήσαμε.

Πιστεύουμε για οργανώσεις με ναζιστική και ολοκληρωτική ιδεολογία όπως είναι η "Χρυσή Αυγή", ότι πρέπει να απαγορευτεί η δραστηριότητά τους, επειδή δυναμιτίζουν τη δημοκρατία. Η ύπαρξή τους αποτελεί νάρκη για τα θεμέλια του πολιτεύματος. Η σύσταση σήμερα χιτλερικών οργανώσεων στη χώρα μας αποτελεί όνειδος για τη μεγαλειώδη παρακαταθήκη αγωνιστικότητας και αντίστασης που άφησε ο λαός μας πολεμώντας ναζί, φασίστες και διχτάτορες. Σε αυτό το σημείο πρέπει να τονίσω με έμφαση ότι ανησυχούμε σοβαρά και για την ύπαρξη κλίματος τέτοιου που επιτρέπει τη νομιμότητα των φασιστών. Καλλιεργείται μια ιδεολογικοπολιτική ατμόσφαιρα ανοχής που διατρέχει την κοι-

νωνική ζωή και διαπερνά τα πολιτικά κόμματα και αυτά ακόμα της αριστεράς δυστυχώς.

Αγαπητοί φίλοι, αυτό βέβαια δεν γεννήθηκε τυχαία και εν μια νυκτί. Βρήκε γόνιμη γη και ευδοκίμησε. Φύτρωσε στα εύφορα εδάφη της εθνικιστικής παράκρουσης των τελευταίων χρόνων και σήμερα συλλέγουμε τους πρώτους καρπούς. Η κοινωνία μας κατέστη εθνοκεντρική και μονοπολιτιστική αφού ομοθυμαδόν, όλα τα κόμματα έδιναν το μήνυμα πριν λίγα χρόνια στο συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης.

Υπάρχουν φορείς και κοινωνικά στρώματα που δεν επιθυμούν την πολυφωνία. Απεχθάνονται την πολυπολιτισμικότητα, την πολυεθνική συνύπαρξη. Επεκράτησε σε πολλούς η τάση ολοκληρωτισμού που θέλει τη βίαιη αφομοίωση των εθνικών μειονοτήτων και την επέχταση στα πιο αδύνατα γειτονικά έθνη-κράτη. Αφού έστειλαν τα κόμματα τέτοια μηνύματα, τη σκυτάλη πήρε και η επιστήμη για να μην κατηγορηθεί για εθνική ολιγογρία. Το πόρισμα της έρευνας της ομάδας των βιολόγων του ΑΠΘ "απέδειξε" τη γενετική ομοιογένεια του ελληνικού πληθυσμού της βορείου Ελλάδας αλλά και των προσφύγων της Μ. Ασίας, εξετάζοντας δείγματα από το DNA 500 μόνο ανθρώπων!

Πήραν 100 άτομα από την Αθήνα, 100 από τη Δράμα, 100 από τη Λάρισα, 100 από τα Γιάννενα και 100 από τη Βεργίνα.

Τα επιχειρήματα του τύπου "είμαστε ο περιούσιος λαός που έχουμε θεϊκή απόστολή να εκπολιτίσουμε τους αγρίους" και άλλα είναι πλέον έωλα.

Η βιολογία απεφάνθη! Να θυμίσω εδώ τις "καθάρεις" ρήσεις της φοβερής Μπιλιάνκα Πλάβτιτς, της διαδόχου του Κάρατζιτς στη σερβοβοσνιακή ηγεσία που δίδασκε και αυτή βιολογία στο πανεπιστήμιο του Σεράγεβο πριν τον πόλεμο, η οποία δήλωνε το 1996 ότι "η εθνική καθάρση είναι φυσικό φαινόμενο και όχι έγκλημα πολέμου", ισχυριζόμενη ακόμη ότι "τα δεινά των μουσουλμάνων οφείλονταν στο γεγονός ότι επιτέθηκαν στη σερβική βιολογική ουσία".

Αγαπητοί φίλοι, μελετώντας τα κείμενα των αρθογράφων και συνταχτών των εντύπων της "Χ.Α.", βλέπουμε ότι διατυπώνουν πολλές φορές ένα λόγο ριζοσπαστικό και επαναστατικό.

Αυτό το θεωρούμε κατεξοχήν επικίνδυνο γιατί σε μια εποχή που ο μικροαστικός εφησυχασμός είναι διάχυτος, ο σημερινός μαζάνθρωπος στεγνός και αποξηραμένος βρίσκεται εύαλωτος χωρίς ικανότητα αντίστασης στα αληθοφανή ιδεολογήματα ριζοσπαστικού περιεχομένου των φασιστών. Επίσης και στο μονόλογο που αρθρώνουν από ραδιο-τηλεοπτικά δίκτυα πρωτοκλασάτοι φασίστες "τείνετε ευήκουν το ούς" στρωμάτων της κοινωνίας μας.

Κάτι ανάλογο συνέβη και στο μεσοπόλεμο, όταν πάνω στο έδαφος της ήττας του επαναστατικού κινήματος της περιόδου 1918-1923 και της αυξανόμενης οικονομικής κρίσης, μεγάλα τμήματα του προλεταριάτου και των λαϊκών στρωμάτων ενστερνίστηκαν τον αντικαπιταλιστικό και αντιπλουτοκρατικό λόγο των ναζί και σύρθηκαν μαζί με όλη την ανθρωπότητα στο σφαγείο του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου. Αλοίμονο, μνήμες φευκτές!

Αντιστεκόμαστε στο ρατσισμό που είναι εξ ορισμού αντιδημοκρατικός, επειδή αποκλείει στο όνομα της "φυλής" μια πλειονότητα. Να θυμηθούμε το απαρτχάιντ στη Νότια Αφρική και την Ένωση. Αποκλείει ακόμα και μειονότητες από τα δικαιώματα του πολίτη.

Αντιδρούμε στη ξενοφοβία. Δε θέλουμε άλλες σφαίρες εξοστρακισμένες στα κορμιά Αλβανών, τυχαίους θανάτους κρατουμένων μη Ελλήνων σε αστυνομικά τμήματα και γιουρούσια σε καταυλισμούς τσιγγάνων.

Απαιτούμε απόδοση ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων στους μετανάστες που ζούν μόνιμα στη χώρα μας, καθώς και την αναγνώριση των εθνικών μειονοτήτων όπως αυτές αυτοπροσδιορίζονται κάτι που προβλέπεται από τις συμβάσεις διεθνών οργανισμών.

Οι "φιλανθρωπικές" χειρονομίες του κράτους και άλλων φορέων, όχι μόνο μειώνουν τον ξένο, αλλά διαιωνίζουν και τα προβλήματα του. Σα χώρα υποδοχής πρέπει να λαμβάνουμε μέτρα που θα λύσουν ριζικά τα ζητήματα των μεταναστών.

Επισημίζουμε τον αντιεβραϊσμό, τον αντισημιτισμό, την αντιεβραϊκή μανία από την οποία είναι διαποτισμένοι πολλοί άνθρωποι. Είναι περισσότεροι εκείνοι που ανέχονται αυτή την κατάσταση. Εμείς σαν Αντιναζιστική Πρωτοβουλία αντιδράμε με τις μικρές μας δυνάμεις και

σε αυτή την μισαλλοδοξία. Και σας ζητάμε όχι μόνο να στοχαστούμε και να αναστοχαστούμε από κοινού για τέτοια φύσης θέματα, αλλά και να συμπορευτούμε ισότιμα.

Πιστεύουμε ότι η ισότιμη συστράτευση θα εμποδίσει την ανάπτυξη του νεοναζισμού στη πατρίδα μας. Θεωρούμε ότι πρέπει να μαχώμαστε για να μην υπάρξει ποτέ πιθανότητα να επαναληφθεί ολοκαύτωμα, γενοκτονία, εθνοκάθαρση και εξολόθρευση. Είναι απαραίτητο να αγωνιστούμε για το ξερίζωμα, της ξενοφοβίας και της μισαλλοδοξίας. Επίσημες και έγκυρες δημοσκοπήσεις του ευρωβαρόμετρου δείχνουν ότι οι Έλληνες εμφανίζονται ως οι πλέον ξενοφοβοί και μισαλλόδοξοι στην Ευρώπη. Το υπόστρωμα είναι κατάλληλο. Ο εχθρός ελλοχεύει. Ο αντίπαλος караδοκεί.

Φίλες και φίλοι, ανησυχούμε γιατί βλέπουμε ότι η αναβίωση του νεοφασισμού δεν αποτελεί τοπικό και συγκυριακό φαινόμενο. Έχει μολύνει τις χώρες της Ε.Ε που αποτελεί, η δημιουργία της και έστω η ημιτελής οικοδομή της, προπύργιο ανιθικιστικών και αντισοβινιστικών διαθέσεων. Η ευρωπαϊκή ριζοσπαστική άκρα δεξιά, σε όποια από τις αποχρώσεις της, νεοφασιστική, νεοναζιστική, ρατσιστική, σοβινιστική, φαίνεται ότι έχει σε όλες τις χώρες μόνιμη κοινωνική βάση, αλλού ισχνότερη και αλλού μεγαλύτερη.

Από τις χώρες της Ε.Ε. η Γαλλία με το "Εθνικό Μέτωπο" του Λεπέν, η Αυστρία με το κόμμα της "Ελευθερίας" του Γιέργκ Χάιντερ και το Βέλγιο όπου στη Φλάνδρα στο ολλανδόφωνο τμήμα της υπάρχει το "Φλάμσε Μπλόκ", με милитарιστική δομή που είναι το πρώτο κόμμα στην Αμβέρσα, μας δημιουργούν έντονες ανησυχίες και προβληματισμούς.

Από αυτό το βήμα θέλω να επισημάνω στοιχεία παθολογίας τμήματος της ελληνικής αριστεράς, που φτάνουν στο σημείο να υμνούν φασίστες, που ηγούνται σε σχηματισμούς με νεοφασιστική φύση στις χώρες της Ευρώπης, εκτός Ε.Ε., στην ως τα χθες Ανατολική Ευρώπη του "υπαρκτού σοσιαλισμού". Οι πιο κραυγαλέες περιπτώσεις είναι ο καθαρόαιμος Σέρβος Βόγιτσαβ Σέσελι, που με το Ριζοσπαστικό κόμμα πήρε το 20% των ψήφων και ο Ρώσος μεγαλοϊδεάτης σοβινιστής Ζιρινόφσκι. Και οι δύο έτυχαν της θερμής προσωπικής

Ειδικό αφιέρωμα

ενίσχυσης, με την παρουσία του Λεπέν κατά την προεκλογική τους περίοδο.

Δεν μας ξενίζει όμως, γιατί έχει προηγηθεί το παραλήρημα της αριστεράς αλαμπραστέα με τον κλήρο στο συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης.

Νάταν μόνο αυτό; Όχι βέβαια. Δυστυχώς είναι κάτι βαθύτερο.

Οι επίδοξοι προαναφερόμενοι Χίτλερ, Σέρβοι και Ρώσοι φασίστες, ρατσιστές, μεγαλοϊδεάτες-σοβινιστές προέρχονται από τα αδελφά ορθόδοξα γένη και μιλούν μια γλώσσα που δεν ενοχλεί μεγάλες μερίδες της ελληνικής αριστεράς.

Γιαυτά τα κόμματα της αριστεράς η εθνική και φυλετική καθαρότητα, η αναγκαιότητα των εθνικών εκκαθαρίσεων και του διαβόητου “ορθόδοξου τόξου”, περνούν ασχολίαστα ή ενθουσιάζουν όταν δεν εξυμνούνται.

Να αναφέρουμε ότι φασιστικοί σχηματισμοί αλλά με ισχνότερη εκλογική βάση συναντώνται στην Ουκρανία, Σλοβακία, Ουγγαρία, Ρουμανία, Κροατία και παρά την ελάχιστη απήχηση που έχουν, η δράση τους είναι έντονα ρατσιστική, αντισημιτική, νεοναζιστική, αντικομμουνιστική. Στη δε Ρωσία απαντώνται πρακτικές που ευθέως παραπέμπουν στο νεοφασισμό, στο μεγαλωρόσικο σοβινισμό και στο ρατσισμό.

Έτσι στο στρατόπεδο των “φιλελευθέρων” της Ρωσίας οργανώνονται διώξεις σε κάθε μελαχρινό Καυκάσιο, ενώ το στρατόπεδο των “κομμουνιστών” υποστηρίζει ένθερμα την ιδιόμορφη μαυροκόκκινη συμμα-

χία. Και οι δύο πτέρυγες της πολιτικής ζωής της καθημαγμένης χώρας μάχονται για τις αξίες του πύο άκρατου μεγαλωρόσικου εθνικισμού, ενώ παράλληλα συμφωνούν ότι για όλα φταίνε οι παραδοσιακοί απόδοιομπαί-οι τράγοι, οι ξένοι, οι μουσουλμάνοι, οι Καυκάσιοι και δεν ξεχνούν και τους Εβραίους.

Τη σημερινή Ρωσία με αυτά τα στοιχεία έχει ως πρότυπο και η “ημέτερη” “Χ.Α”. Πολλές φορές την εγκωμιάζει ενώ δεν ξεχνά να διατυπώνει ένα πρωτόγονο αντιαμερικανισμό και σκληρό αντιευρωπαϊσμό με αντιδυτική φρασεολογία.

Φίλες και φίλοι τελειώνοντας και προτού σας ευχαριστήσω για την υπομονή που δείξατε, θέλω να επισημάνω ότι παρότι το τοπίο έχει ζοφερές πλευρές, εμείς δεν χάνουμε την ελπίδα μας.

Ο ναζισμός και ο ρατσισμός μπορεί και πρέπει να χτυπηθούν έγκαιρα, δηλαδή πριν ακόμα μεταβληθούν σε οργανωμένο μαζικό ρεύμα με κοινωνικές ρίζες και πανίσχυρες παραστρατιωτικές ομάδες κρούσης.

Ας μη χασομεράμε, σας περιμένουμε να γίνεται ισότιμοι συμπερπατητές ενάντια στη μαύρη πανούκλα.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι το αυγό του φιδιού παραδοκεί έτοιμο να εκκολαφθεί.

Μόνο με τη συνειδητοποίηση, την κατανόηση, τη γνώση και την αγωνιστικότητα αποκλείουμε τη θλιβερή εκείνη επανάληψη.

Σας ευχαριστώ πολύ για τα αποθέματα που είχατε να με υποστείτε.

τους αποφεύγουν κάτι τέτοιο. Το περιοδικό αυτό κυκλοφορεί κάθε μήνα, είναι κρεμασμένη στα περίπτερα η σβάστικα, είναι κρεμασμένος στα περίπτερα, αγαπητοί φίλοι, ο μεγαλύτερος ύμνος στο Χίτλερ και στις ορδές του, σε όλη αυτή την κτηνωδία, για να μπορεί ο κάθε νέος και το κάθε παιδί να τα διαβάσει.

Είναι πάρα πολλά τα αποσπάσματα που δείχνουν τον ανοιχτό χιτλερικό χαρακτήρα της “Χ.Α”. Θα σας διαβάσω τα πιο χαρακτηριστικά. Τώρα τελευταία σε μία “αντιρατσιστική προκήρυξη” γράφτηκε το εξής εκπληκτικό: “Ότι οι ναζιστές της “Χ.Α”, αρνούνται με κομπό τροπο το χιτλερισμό!

Από αυτά που θα σας διαβάσω, ο καθένας μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του αν πρόκειται για κομπή άρνηση του χιτλερισμού.

Από ένα άρθρο στο περιοδικό τους με αριθμό φύλλου 67, με τίτλο “Το σιωνιστικό δηλητήριο στην οθόνη” διαβάζουμε:

“Ταινίες για όλα τα γούστα και για κάθε πνευματικό επίπεδο, αρκεί να λασπώνεται και να συκοφαντείται ασύστολα το Γ’ Ράιχ και όλες οι αξίες με τις οποίες ανδρώθηκε και τις οποίες υπεράσπισε μέχρι τελικής πτώσεως, τιμή, ανδρεία, ήθος, πίστη, φιλοπατρία, φυλετική καθαρότητα, μητρότητα, οικογένεια...”

Στη συνέχεια η ομιλήτρια αναφέρει μερικά ακόμα ντοκουμέντα από το πλήθος που έχει στα χέρια της η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία- και τα οποία βρίσκονται στην διάθεση του κάθε ενδιαφερόμενου- που αποδείχνουν την ανοιχτή χιτλερική φουσιγονωμία της “Χ.Α”.

Και συνέχισε: Πέρα από αυτόν τον ανοιχτό δηλωμένο χαρακτήρα, από τον ίδιο τον ναζισμό έρχεται και ο ρατσισμός τους και ο αντισημιτισμός τους.

Η βαθιά μισάνθρωπη θεωρία του ρατσισμού είναι βασική ιδεολογική πλατφόρμα της “Χ.Α”.

Μέσα από αυτή, λοιπόν, λένε πάλι:

“...Η κοινωνία μας, ο πολιτισμός μας, η εξέλιξή μας για το μέλλον είναι παράγωγα των μοναδικών ξεχωριστών μας ιδιοτήτων που κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας. Αυτόν τον ακατάλυτον δεσμό μας με την ιστορία θρέφει το αστείρευτο ποτάμι του ελληνικού αίματος... Κανένας ασιάτης ή αφρικανός δεν κατάλαβε ούτε θα καταλάβει τον πολιτισμό μας, δεν εχθρεύτηκε ούτε θα εχθρευτεί τους εχθρούς μας. Πως μπορεί τότε να ζητήσει μερίδιο στο αίμα μας, στην ιστορία μας και στην κοινωνία μας; Στο ίδιο κράτος, το ίδιο αίμα”.

Η “Χ.Α” υπηρετώντας τις σύγ-

χρονες ανάγκες του φασισμού στη χώρα μας είναι βασικά εθνορατσιστές.

Τη “θεωρητική” τους βάση τη βρίσκουν και πάλι μέσα στο χιτλερισμό. Γράφουν λοιπόν στο περιοδικό τους, με αριθμό τεύχους 67:

“Υπάρχει μια βαθιά επιστημονική πολιτιστική διάσταση. Ο Χίτλερ σε μια εκπληκτική ιστορική συναίρεση κατόρθωσε στην εποχή του να αποδώσει τη διαφορά της Ιουδαιοφιλελεύθερης σκέψης από αυτήν την Αρία εθνικοσοσιαλιστική. Είπε ο Χίτλερ, ο πολιτισμός μας θα βαστάξει εκατομμύρια χρόνια γιατί θα αγκαλιάσει και θα συνταιριάσει τον ελλητισμό με τον γερμανισμό...”

Ο ελλητισμός είναι η προσωποποίηση του αρχαίου πνεύματος των Αρίων... και ο Γερμανισμός η προσωποποίηση της νέας δύναμης που ακολούθησε το Μεσαίωνα”.

Σαν φανατικοί υποστηρικτές του αντισημιτισμού γράφουν στο τεύχος 91:

“Κατά τους θεωρητικούς αυτούς η ετερόκλητη βιολογική σύσταση του εβραϊσμού... είναι εκείνη που τον καθιστά συλλεκτική και όχι παραγωγό ιδεών, ανίκανο να παράγει εκείνες τις ύπατες ανθρώπινες αξίες που χαρακτηρίζουν τον πολιτισμό. Γιατί αυτές οι αξίες είναι πρώτα θεμελιωμένες στην καθαρότητα του αίματος που για την λαογέννησή του στερείται ο εβραϊσμός. Στην ίδια κατεύθυνση κινείται η σκέψη του Αδόλφου Χίτλερ...”

Επίσης στο τεύχος 67 γράφουν: “Όχι αυτό δεν θα περάσει! ΑΚΟΥ Ιουδαίε όπου και αν βρίσκεσαι τώρα! ΑΚΟΥ ΑΡΟΥΡΑΙΕ που υποσκάπτεις μετά μανίας το ελληνικό πολιτιστικό οικοδόμημα. Δεν είμαστε όλοι ίδιοι... Είμαστε εδώ ταμπουρωμένοι και σε ξεγυμνώνουμε λίγο-λίγο για να φανεί το τρισάθλιο κοκαλιάρικο κορμί σου...”

Η “θεωρία” της εθνοκάθαρσης δε μένει στα λόγια για τη χιτλερική συμμορία. Γίνεται συχνά ωμή βία ιδιαίτερα στην τούρκικη μειονότητα στη Θράκη, αλλά και στο Γκάζι στην Αθήνα. Οι επιθέσεις αυτές βρίσκουν τη δικαιολόγησή τους στο παρακάτω χαρακτηριστικό απόσπασμα. Γράφουν λοιπόν στο τεύχος αριθμός 70:

“Λένε (αναφερόμενοι στην τούρκικη μειονότητα) ότι στο μόνο που διαφέρουμε είναι η θρησκεία... Αρκεί ένα ταξίδι στη Θράκη για να διαπιστώσουμε πόσο απέχει από την αλήθεια αυτός ο ισχυρισμός... Το αίσθημα της αποστροφής και η έντονη δυσωδία γεννάται αυθόρμητα σε κάθε Έλληνα... για γνήσιους Τούρκους, μογγόλους, γυφτάνθρωπους πρόκειται”.

Έτσι λοιπόν φίλες και φίλοι

βλέπουμε ότι δεν πρόκειται για μια ακροδεξιά ή απλώς ρατσιστική οργάνωση. Η “Χ.Α” είναι μια ανοιχτή χιτλερική οργάνωση.

Συνέπεια της ύπαρξης και των θέσεων του ναζισμού είναι οι επιθέσεις που εξαπολύουν διαρκώς και που συνέχεια αυξάνονται.

Ευλοκοπούν και στέλνουν στα νοσοκομεία μετανάστες, νεολαίους, μειονοτικούς και μέλη αντιεθνικιστικών οργανώσεων.

Στη συνέχεια η ομιλήτρια αναφέρθηκε στις συγκεκριμένες επιθέσεις βίας των ναζιστών που είδαν το φως της δημοσιότητας και συνέχισε:

Και βεβαίως πρέπει να αναφέρω το μεγάλο σκάνδαλο της διακομματικής πέρσου στις εκλογές. Μπήκαν αγαπητοί φίλοι οι ναζιστές μέσα στη διακομματική καλεσμένοι επίσημα από τον υπουργό, τους έστειλε φάξ όπως σε όλα τα δημοκρατικά κόμματα, και πήραν οι ναζί τηλεοπτικό χρόνο στη τηλεόραση.

Ήταν όλα τα κόμματα εκεί, κοινοβουλευτικά και εξωκοινοβουλευτικά και μόνο η ΟΑΚΚΕ έβαλε το ζήτημα να πετάξουν έξω τους ναζιστές και ο υπουργός απάντησε, τι να κάνουμε είναι νόμιμο κόμμα.

Μετά από αυτό είχαμε την απειλή από την εφημερίδα τους, ότι αυτός που το είπε, της ΟΑΚΚΕ δηλαδή, θα πρέπει να φροντίσει να βρίσκεται σε καλή σωματική κατάσταση...

Γι’ αυτό το σκάνδαλο δεν μίλησε κανένας...

Γιατί λοιπόν μετά από όλα αυτά η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία ζητάει να βγει η “Χ.Α” εκτός νόμου. Θα ήθελα να αναφερθώ σε αυτό το ζήτημα.

Το εκτός νόμου πάει και στο ναζισμό τους και στο ρατσισμό τους και στον αντισημιτισμό τους. Γιατί αυτές οι θέσεις έχουν υποχρωτικά μέσα τους τη βία και την εξόντωση. Όταν εσύ είσαι αρουραίος που ζεις στους υπονόμους, επειδή είσαι εβραίος, όταν είσαι Τούρκος και βρωμάς μπόχα, επειδή είσαι υπάνθρωπος, όταν εσύ είσαι αντιεθνικιστής, άρα είσαι εθνοπροδότης, όταν εσύ είσαι μαύρος και μου μολύνεις το αίμα, όλα αυτά σημαίνουν ότι πρόκειται για σκυλιά και μάλιστα για λυσασμένα σκυλιά. Το λυσασμένο σκυλί και να το σκοτώσει κανείς δεν τρέχει και τίποτα.

Αποτέλεσμα ακριβώς αυτών των θέσεών τους είναι η βία και η εξόντωση.

Επειδή η Ελλάδα δε συμμαχίσει με το Γ’ Ραίχ, όπως λένε σ’ ένα σημείο τους, υπηρέτησε αλλότρια συμφέροντα, επειδή συμμετείχε στο μεγάλο αντιφασιστικό αγώνα. Έτσι λοιπόν και τη χώρα όποιος να τη πατήσει χάρω δεν τρέχει και τίποτα.

Για να πετύχουν αυτή τη βία

Η ομιλία της συν. Άννας Στάη

Γεια σας αγαπητοί φίλοι,

Εγώ θα μιλήσω για τις θέσεις της “Χ.Α”, γιατί πιστεύουμε σαν Αντιναζιστική Πρωτοβουλία, πως αν δεν ξέρουμε τι λένε, τι κάνουν και πως είναι η δράση τους συγκεκριμένα και καθημερινά δε θα μπορέσουμε να την αντιμετωπίσουμε.

Βάζει η Πρωτοβουλία ένα πολύ μεγάλο ζήτημα σήμερα. Να τεθούν εκτός νόμου οι ναζιστές. Υπάρχουν κριτικές από εδώ και από εκεί συγκεκριμένα για αυτή τη θέση.

Αγαπητοί φίλοι, παρακολουθούμε αρκετό καιρό αυτή τη χιτλερική συμμορία, μέσα από τα έντυπά της και τη δράση της, και βλέπουμε από τον Τύπο και όπου εμφανίζονται αυτοί, να υπάρχει μια πολύ διαδεδομένη άποψη, ότι η “Χ.Α” είναι απλά ακροδεξιό, ότι είναι εθνικιστές,

Το ακούμε πολύ συχνά αυτό και θέλω να δούμε μαζί αν πρόκειται απλά για μια ακροδεξιά οργάνωση ή για μια εθνικιστική.

Νομίζουμε ότι δεν πρόκειται για τίποτα από αυτά. Ο ακροδεξιός είναι ένας άγγελος μπροστά στον χιτλερικό. Η “Χ.Α” είναι μια ναζιστική οργάνωση και δεν είναι επειδή το λέμε εμείς. Οι ίδιοι ανοιχτά το λένε, το γράφουν και το προπαγανδίζουν στα έντυπά τους.

Κάνουν και την εξής πονηριά: Τους έχουν ρωτήσει μερικοί δημοσιογράφοι, είσατε ναζιστές; Δεν λένε δεν είμαστε ναζιστές. Η απάντηση του Μιχαολιάκου είναι: απαντάμε είμαστε εθνικιστές.

Θα σας διαβάσω μερικά αποσπάσματα από τα ίδια τους τα έντυπα, ιδιαίτερα από το περιοδικό τους, γιατί στην εφημερίδα

Ειδικό αφιέρωμα

δεν έχουν μόνο θέσεις, έχουν ένα γερό και οργανωμένο μηχανισμό και πάνε και μαχαιρώνουν νεολαίους. Δεν μένουν απλά στις θέσεις.

Δεν μπορούμε εμείς, όπως λένε μερικοί, να τους κάνουμε μήνυση. Δεν πρόκειται για στιγμιαίο αδίκημα. Το δημοκρατικό κίνημα δεν μπορεί να στέκεται κάθε στιγμή που οι ναζιστές τρομοκρατούν και βαρύνουν τον κόσμο να κάνει μια μήνυση, την ώρα που χτυπάνε μέσα στα σκοτάδια και χωρίς να υπάρχει ούτε ένας μάρτυρας. Αλλά ακόμα και το ίδιο το θύμα να γνωρίζει τον χρυσαυγίτη ξέρει πολύ καλά ότι η συμμορία μπορεί να πάει να του κάψει το σπίτι. Δεν μπορείς κάθε φορά να πηγαίνεις με μια μήνυση όταν έχεις να κάνεις με μια εγκληματική συμμορία ολόκληρη και όταν αυτή απολαμβάνει της νομιμότητας που της παρέχει αυτό το κράτος.

Είναι το πίο συγκροτημένο απόσπασμα του ναζισμού στη χώρα μας. Είναι ο μπόγιας!

Στο μπόγια δεν μπορούμε να κάνουμε μήνυση, γιατί μαζεύει τα λυσασμένα σκυλιά και τα σκοτώνει.

Η μεγαλύτερη ανησυχία μας είναι το γεγονός ότι ο ναζισμός ανλνεί το θράσος του από ένα ολόκληρο πολιτικό περιβάλλον που τους έχει στην νομιμότητα και τους καλύπτει.

Οι ναζιστές έχουν θέσεις κοινές με το πολιτικό καθεστώς που υπάρχει σήμερα.

Εκτός λοιπόν από την απαίτησή μας να θεθούν εκτός νόμου λέμε ότι η πάλη μας με αυτούς δεν τελειώνει ακόμα και αν βγούν εκτός νόμου. Η ιστορία με τον ναζισμό έχει να κάνει και με τις άλλες τους ιδέες που είναι "εκσυγχρονιστικές", που είναι "επαναστατικές" και με βάση αυτές οργανώνουν τα παιδιά στα σχολεία, έχει να κάνει με ένα ολόκληρο σύστημα ιδεών που είναι διάχυτο στην ελληνική κοινωνία και δυναμώνει τα τελευταία χρόνια. Το ξαναλέω, έχουν λίγο ή πολύ, όλα τα μεγάλα κόμματα κοινές θέσεις με τους ναζιστές.

Σε όλα τα κόμματα βλέπουμε τον εθνορατσισμό, η χώρα μας είναι η μόνη χώρα στα Βαλκάνια που δεν αναγνωρίζει τις εθνικές της μειονότητες.

Μπορεί ο χρυσαυγίτης να βουτάει τον Τούρκο, μπορεί να μπορεί να βουτάει την εθνική μακεδονική μειονότητα, επειδή έτσι αυτοπροσδιορίζονται, να τους σαπίζει στο ξύλο, να τους καίει τα γραφεία και να καλύπτονται από την θέση όλων των κομμάτων: Δεν υπάρχουν εθνικές μειονότητες! Και κυρίως την θέση αυτή την έχει το κόμμα που θέλει να αποκαλείται κομμουνιστικό.

Στον εθνορατσισμό έχουν κοινά σημεία, δηλαδή έχουν κοινά σημεία στον ...προαιώνιο εχθρό

τους Τούρκους, στην υποστήριξη του Σέρβικου φασισμού, εκεί και αν είναι το μέτωπο, στην εθνοκάθαρση στη Βοσνία πήγανε μαζί. Επίσης τους ενώνει ο αντιευρωπαϊσμός.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία υποστηρίζει την ενότητα της Ευρώπης επειδή έγινε πάνω σε αντιεθνικιστική βάση. Πιστεύουμε ότι ενωμένα τα κράτη δίνουν ένα χτύπημα στον εθνικισμό, ενώ διασπασμένα μπορεί ο κάθε εθνικισμός να αναπτύσσεται και να φουντώνει.

Στον αντιευρωπαϊσμό λοιπόν και οι χρυσαυγίτες και πολλά κόμματα έχουν κοινές θέσεις. Οι χρυσαυγίτες θέλουν την Ευρώπη των πατρίδων και των λαών, δεν θέλουν την ΕΟΚ των μονοπωλίων, επίσης λένε κάτω το μεγάλο χρηματιστικό κεφάλαιο, αγωνιζόμαστε για το σοσιαλισμό. Αυτές είναι θέσεις όλου του πολιτικού καθεστώτος που σας έλεγα.

Κοινές θέσεις έχουν και στον αντισημιτισμό. Επίσης τελευταία υποστηρίζουν και ένα κοινό άξονα. Εμείς λέμε όχι στους πολεμικούς θρησκευτικούς άξονες. Αυτοί υποστηρίζουν από κοινού το ορθόδοξο τόξο στα Βαλκάνια.

Γράφουν λοιπόν οι χρυσαυγίτες:

"Και για να τελειώνουμε... το δικό μας μέτωπο ξεκινάει από την Αθήνα, περνάει από το Βελιγράδι, συνεχίζει στη Μόσχα...απέναντι βρίσκεται το τόξο των εχθρών μας που ξεκινάει από την Γουόλ Στρητ, περνά από τις ευρωπαϊκές μασωνικές στοές, συνεχίζει στην Άγκυρα για να καταλήξει στο Τελ Αβίβ...και αν σήμερα πρέπει να ανεμίζουμε λάβαρα, αύριο εκατομμύρια Ελλήνων, Σέρβων και Ρώσων θα κραδαίνουν λόγχες έτοιμοι να χτήνουν...Οι φυσικοί σύμμαχοι του ελληνισμού σήμερα είναι οι Ρώσοι και οι Σέρβοι απέναντι στον κοινό αμερικανο-σιωνιστικό κίνδυνο".

Οι ναζιστές έχουν δηλώσει οπαδοί του μετώπου Ζιουγκάνοφ-Ζιρινόφσκι και μάλιστα τελευταία έχουν δηλώσει ότι έχουν πολύ στενές σχέσεις με το Μπαρκασόφ, ο οποίος διαθέτει ένα πανίσχυρο στρατιωτικό τμήμα 20.000 ναζιστών.

Αυτό είναι το μέτωπο στη διεθνή πολιτική σκηνή για τους ναζιστές και αυτές είναι οι πολιτικές τους θέσεις. Δεν θα μπορούσαμε να εμποδίσουμε την ανάπτυξη του ναζιστικού ρεύματος εάν δεν κατανοήσουμε τις

θέσεις τους που είναι και θέσεις του γενικότερου πολιτικού καθεστώτος.

Να ξεκαθαρίσουμε αγαπητοί φίλοι ότι η θέση μας για το εκτός νόμου της "Χ.Α" αφορά τις ναζιστικές, ρατσιστικές και αντισημιτικές της θέσεις. Δεν μπορεί ένας εθνικιστής να βγει εκτός νόμου. Ούτε λέμε ότι όποιος είναι εθνικιστής να βγει εκτός νόμου... Λέμε ότι η πάλη απέναντι στο υπόβαθρο των πολιτικών θέσεων που στηρίζουν τη "Χ.Α" θέλει μια μεγάλη πορεία για να γκρεμιστεί, γιατί αλλιώς δε θα τελειώσουμε παρά μια πιθανή απαγόρευση με τις ιδέες και τις πολιτικές πλατφόρμες του ναζισμού...

Πιστεύουμε ότι σήμερα πρέπει να φτιαχτεί ένα μεγάλο δημοκρατικό κίνημα για να κόψουμε το δρόμο στη νομιμότητα των ναζιστών.

Σε τελευταία ανάλυση το εκτός νόμου το επιβάλλουν τα 55 εκατομμύρια νεκροί του β' παγκοσμίου πολέμου, το επιβάλλουν οι θάλαμοι των αερίων, το επιβάλλει το Ζιγκλόν που οι χρυσαυγίτες το θεωρούσαν φάρμακο για τις ψείρες όταν σκότωναν 6 εκατομμύρια Εβραίους. Το επιβάλλουν τα στρατόπεδα της συγκέντρωσης, το επιβάλλει ο μεγάλος αντιφασιστικός αγώνας των λαών της Ευρώπης και του δικού μας.

Αυτό επιβάλλει, το εκτός νόμου της "Χ.Α"

Δεν μπορεί η περιφρόνηση και η άρνηση του πατριωτικού αγώνα του λαού μας και των λαών όλου του κόσμου να αποτελούν άποψη που έχει δικαίωμα στην ελεύθερη έκφραση.

Δεν μπορεί να είναι νόμιμη και η δημοκρατία και ο ναζισμός.

Αυτή την πάλη θα την δώσει με πείσμα και αποφασιστικότητα η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και μέσα από αυτή την πάλη υποχρεωτικά θα ξεσκεπαστούν όλα τα κόμματα. Θέλουν δε θέλουν θα πάρουν θέση γιατί το μεγάλο πολιτικό σκάνδαλο που λέγεται ναζί στην Ελλάδα.

Εμείς σας καλούμε να βοηθήσετε, να γίνετε μέλη της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας. Δεν θέλουμε να είμαστε μόνοι μας. Δεν θέλουμε να δόσουμε την εικόνα της πάλης με την "Χ.Α" σαν ένας πόλεμος συμμοριών.

Να κάνουμε ένα μεγάλο δημοκρατικό κίνημα για το ξεσπάσμα των θέσεων του ναζισμού και του πολιτικού καθεστώτος που τους επιτρέπει αυτή τη νομιμότητα.

κή Σύμβαση και στο νομικό καθεστώς που ισχύει για τις ναζιστικές οργανώσεις στις χώρες της Ευρώπης. Θα προσπαθήσουμε επίσης να αποδείξουμε ότι η προστασία του κατοχυρωμένου δικαιώματος της ελευθερίας της έκφρασης σε μια δημοκρατία απαιτεί την απαγόρευση του ναζισμού και δε σημαίνει την ελεύθερη δράση του.

Μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και την ήττα του ναζισμού, όλα τα κράτη στα πλαίσια του ΟΗΕ προχώρησαν στη σύναψη συνθηκών και συμφώνων οι οποίες κατοχύρωναν όλες εκείνες τις αρχές που η τήρηση τους θα απέτρεπε τον κίνδυνο της επανεμφάνισης του ναζισμού. Η ανθρωπότητα μετέτρεψε έτσι σε ύλη τη νίκη της ενάντια στο ναζισμό. Έτσι, είχαμε την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του 1948 και τη Σύμβαση για την Πρόληψη και Καταστολή του Εγκλήματος της Γενοκτονίας που υπογράφηκε τον ίδιο χρόνο. Στα πλαίσια της Ευρώπης το 1950 υπογράφηκε στη Ρώμη η Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, γνωστή ως ΕΣΔΑ, η οποία ισχύει πλέον ουσιαστικά ως ευρωπαϊκό Σύνταγμα.

Το 1966 και στα πλαίσια του ΟΗΕ υπογράφηκε στη Νέα Υόρκη η σύμβαση για την κατάργηση κάθε μορφής φυλετικών διακρίσεων, την οποία επικύρωσε η χώρα μας με το Νομοθετικό Διάταγμα 494/1970. Υπενθυμίζουμε ότι σύμφωνα με το Σύνταγμα μας οι διεθνείς συμβάσεις από τη στιγμή της επικύρωσης τους δεσμεύουν τη χώρα και υπερσχύουν κάθε άλλου εσωτερικού νόμου. Αυτό δε σημαίνει ότι η σύμβαση αυτή ενσωματώνεται αυτόματα σαν εσωτερικό δίκαιο. Σημαίνει ότι η Ελλάδα δεσμεύεται να λάβει μέτρα για να την εφαρμόσει ανεξάρτητα αν αυτά συγκρούονται με κάποιον εσωτερικό νόμο. Η Σύμβαση αυτή διακηρύσσει ότι όλα τα συμβαλλόμενα κράτη-μέλη πιστεύουν ότι "κάθε δοξασία για ανωτερότητα η οποία βασίζεται στη φυλετική διαφοροποίηση είναι επιστημονικά λανθασμένη, ηθικά καταδικαστέα, κοινωνικά άδικη και επικίνδυνη και ότι καμία δικαιολογία της φυλετικής διάκρισης δεν υπάρχει, ούτε στη θεωρία ούτε στην πράξη, οπουδήποτε". Στη βάση αυτής της διακήρυξης και στο άρθρο 4 υποχρεώνει τα κράτη-μέλη να λάβουν μέτρα ενάντια σε κάθε προπαγανδιστική ενέργεια των φυλετικών διακρίσεων και ενάντια σε όλες τις οργανώσεις που υποστηρίζουν τις φυλετι-

κές διακρίσεις και συγκεκριμένα: **πρώτο: να κάνουν νόμους για να τιμωρήσουν σαν ποινικό αδίκημα κάθε διάδοση ιδεών που βασίζεται στη φυλετική ανωτερότητα και μίσος, που παροτρύνει στη φυλετική διάκριση, τις πράξεις βίας ή την παρότρυνση για πράξεις βίας ενάντια σε οποιαδήποτε φυλή, ή ομάδα προσώπων άλλου χρώματος ή εθνολογικής προελεύσεως και επίσης τη χορήγηση κάθε βοήθειας σε φυλετικές δραστηριότητες.**

Δεύτερο και σημαντικότερο: να κηρύξουν παράνομες τις οργανώσεις και να απαγορεύσουν αυτές τις οργανώσεις όπως και τις δραστηριότητες οργανωμένης προπαγάνδας και κάθε άλλη μορφή προπαγανδιστικής δραστηριότητας, οι οποίες παροτρύνουν στη φυλετική διάκριση και οι οποίες την ενθαρρύνουν. Να θεωρήσουν ποινικό αδίκημα τη συμμετοχή σ' αυτές τις οργανώσεις ή αυτές τις δραστηριότητες.

Με τον όρο φυλετική διάκριση σύμφωνα με το άρθρο 1, αποδίδεται κάθε διάκριση, εξαίρεση, παρεμπόδιση ή προτίμηση που βασίζεται σε φυλή, χρώμα, καταγωγή, εθνική ή εθνολογική προέλευση.

Η Σύμβαση καθιερώνει μία επιτροπή ελέγχου για την εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης, την Επιτροπή για την Εξάλειψη της Φυλετικής Διακρίσεως.

Η σύμβαση αυτή που είναι ελάχιστα γνωστή στη χώρα μας, έχει επικυρωθεί από περισσότερα από 100 κράτη. Έχει επικυρωθεί απ' όλα τα κράτη της Ευρώπης εκτός από την Ιρλανδία. Η Ιρλανδία έχει υπογράψει τη σύμβαση και έχει δεσμευτεί να προχωρήσει άμεσα στην επικύρωσή της.

Όλη η Ευρώπη, λοιπόν δεσμεύτηκε να διαμορφώσει την εσωτερική της νομοθεσία σύμφωνα με τις επιταγές αυτής της σύμβασης. Από μία συγκριτική μελέτη των νομοθεσιών της Ευρώπης, σε σχέση με το θέμα που εξετάζουμε, δηλαδή την απαγόρευση των ναζιστικών κομμάτων και οργανώσεων, προκύπτουν τα ακόλουθα στοιχεία:

Στη Γερμανία, σύμφωνα με το Άρθρο 21 ή το άρθρο 9 παρ. 2 του Συντάγματος, οι τα ναζιστικά κόμματα, οργανώσεις ή ομάδες μπορούν να απαγορευτούν. Για την απαγόρευση τους απαιτείται διάταγμα του υπουργού Εσωτερικών. Από το 1989 έως το 1992 αρκετές ναζιστικές οργανώσεις βγήκαν εκτός νόμου.

Στην Ιταλία στο Άρθρο 7 του Νόμου 205/1993 για "επείγοντα μέτρα εναντίον των φυλετι-

Η ομιλία της συν. Ρένας Κούτελου

Σε αυτή την τοποθέτηση θα αναφερθούμε στις υποχρεώσεις

που έχει αναλάβει η χώρα μας από τη Διεθνή Αντιρατσιστι-

Ειδικό αφιέρωμα

τικών διακρίσεων", προβλέπεται η προληπτική αναστολή των δραστηριοτήτων οργανώσεων που έχουν φασιστικό χαρακτήρα. Σε ακραίες περιπτώσεις, απαγορεύεται συνολικά η λειτουργία τους και δημιουργείται η περιουσία τους.

Στη Γαλλία, υπάρχει νόμος ερμηνευτικός του Συντάγματος που ονομάζεται "Νόμος ενάντια στο Κοινωνικό Μίσος" που απαγορεύει τις ναζιστικές και ρατσιστικές οργανώσεις.

Στην Πορτογαλία το Άρθρο 46 παρ. 4 του Συντάγματος απαγορεύει τις ομάδες που διαδίδουν φασιστικές ιδέες. Το Συνταγματικό Δικαστήριο ασχολήθηκε το 1994 με τη ναζιστική οργάνωση "Κίνημα Εθνικής Δράσης" (National Action Movement). Δεν πρόλαβε να βγάλει καταδικαστική απόφαση γιατί κατά τη διάρκεια της εκδίκασης της υπόθεσης η οργάνωση διαλύθηκε. Ωστόσο στην απόφαση για τη λύση της δίκης αναφέρθηκε στο χαρακτηρισμό της οργάνωσης και παράθεσε όλα τα στοιχεία που είχε σε βάρος της. Η οργάνωση και τα ενεργά μέλη της διέδιδαν την ιδεολογία της φυλής. Στις εκδόσεις της οργάνωσης φιλοξενούνταν γνωστοί Γερμανοί εθνικοσοσιαλιστές και Ιταλοί φασίστες. Τα μέλη χρησιμοποιούσαν το ναζιστικό χαιρετισμό και φορούσαν τη σβάστικα.

Η Ελλάδα το 1979 υιοθέτησε ένα ποινικό νόμο για τον κολασμό πράξεων ή ενεργειών που αποσκοπούν σε φυλετικές διακρίσεις. Πρόκειται για το Νόμο 927/79, ένα νόμο κοροϊδία. Σύμφωνα με αυτό το νόμο όποιος δημόσια, προφορικά ή γραπτά ή με κάθε άλλο μέσο από πρόθεση προτρέπει σε πράξεις ή ενέργειες που μπορούν να προκαλέσουν διακρίσεις, μίσος ή βία κατά προσώπων ή ομάδας προσώπων από μόνο το λόγο της φυλετικής ή εθνικής καταγωγής τους τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών ή με χρηματικό πρόστιμο ή και με τα δύο. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται όποιος συνιστά ή συμμετέχει σε οργανώσεις που επιδιώκουν οργανωμένη προπαγάνδα ή δραστηριότητα κάθε μορφής η οποία τείνει σε φυλετικές διακρίσεις. Επίσης, τιμωρείται και όποιος εκφράζει προφορικά ή γραπτά ιδέες υπέρ των φυλετικών διακρίσεων. Για να ασκηθεί δίωξη απαιτείται έγκληση, δηλαδή πρέπει αυτός εναντίον του οποίου στράφηκε η πράξη, ή αυτός εναντίον του οποίου απευθύνθηκε ο προσβλητικός λόγος να καταθέσει αίτηση στον εισαγγελέα για να ασκήσει τη δίωξη. Ο εισαγγελέας δεν μπορεί να κινηθεί αυτεπάγγελτα, ούτε ο-

ποιοσδήποτε τρίτος μπορεί να καταθέσει μήνυση.

Το σκάνδαλο με αυτό το νόμο είναι ότι για να εφαρμοστεί ο νόμος στο Μιχαολοιάκο, θα πρέπει να καταθέσει αίτηση, μεμονωμένα, επώνυμα, ο τούρκος πρόσφυγας, ο μαύρος εργάτης, αφού προσλάβει ο καθένας απ' αυτούς σωματοφύλακα και εξασφαλίσει την οικογένειά του. Το σκάνδαλο είναι ότι ο ναζιστής μπορεί να τη γλιτώσει σ' αυτή τη χώρα μόνο με χρηματικό πρόστιμο ή με δύο χρόνια στη φυλακή.

Αυτός ο νόμος είναι μια απάτη. Θέλουμε ένα νόμο που να απαγορεύει τις ναζιστικές οργανώσεις, θέλουμε να μην έχει δικαίωμα η "Χρυσή Αυγή" να κατεβαίνει στις εκλογές, να απαγορευτούν τα έντυπα της, να κλείσουν τα γραφεία της.

Πολλοί δημοκράτες άνθρωποι θα μας πουν ότι αυτή η απαγόρευση παραβιάζει την κατοχυρωμένη συνταγματικά ελευθερία της έκφρασης και ότι εγκυμονεί κινδύνους για μία δημοκρατική κοινωνία μεγαλύτερους από την ελεύθερη λειτουργία μιας ναζιστικής οργάνωσης. Θα τους απαντήσουμε ότι η ίδια η ύπαρξη του ναζισμού αποτελεί κατάφωρη παραβίαση του δικαιώματος της ελευθερίας της έκφρασης. Αυτή την παραβίαση την ένιωσαν οι ξυλοδαρμένοι τούρκοι πρόσφυγες και μαύροι εργάτες, η νεολαία της Κυψέλης, οι αφισοκολλητές της ΟΑΚΚΕ, και της ΟΣΕ. Ο ναζισμός δε χρησιμοποιεί πάλη ιδεών, δε γνωρίζει αμφιθέατρα και μεγάλες συζητήσεις. Χρησιμοποιεί στρατιωτικά τάγματα εφόδου και θαλάμους αερίων. Η ανθρωπότητα τον γνώρισε, ένιωσε τη βία του, έδωσε εκατομμύρια νεκρούς για να τον νικήσει και στη βία του ναζισμού αντιτάσσει πια τη δική της βία.

Στα πλαίσια της Ευρώπης γίνονται συνεχείς προσπάθειες να υιοθετηθεί μία κοινή ευρωπαϊκή πολιτική νομοθεσία για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας με αυστηρές ρυθμίσεις. Το Συμβούλιο της Ευρώπης αποφάσισε κοινή δράση για όλες τις ευρωπαϊκές χώρες στις 15 Ιουλίου του 1996 και καλεί όλες τις χώρες να υποβάλουν προτάσεις μέχρι τον Ιούνιο του 1998. Όμως, η "Χρυσή Αυγή" είναι ενεργή και παρούσα και πρέπει άμεσα να συγκροτηθεί στη χώρα μας ένα κίνημα προοδευτικών και δημοκρατικών ανθρώπων εναντίον της. Αυτό το κίνημα προσπαθεί να φτιάξει η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και σας καλεί να οργανωθείτε στις τάξεις της.

Για να απαγορευτεί η φωνή του ναζισμού.

Για να προστατευτεί η φωνή της δημοκρατίας.

Η ομιλία του συν. Κώστα Κούτελου

Θα μιλήσω για τη νεολαία και τα σχολεία που είναι ο κύριος χώρος δράσης της "Χ.Α" σήμερα. Πραγματικά ανάμεσα στα πολιτικά ρεύματα που επηρεάζουν σήμερα τη νεολαία το ρεύμα του ναζισμού είναι ανερχόμενο. Η "Χ.Α" δεν είναι μια τσογλανοπαρέα για να χρησιμοποιήσω μια έκφραση οργανώσεων που θέλουν να λέγονται αντιρατσιστικές και πιστεύουν πως με μια σφαλιάρια και μερικές κλωτσιές και γροθιές θα την εξαφανίσουν από το πολιτικό προσκήνιο. Αυτή η μέθοδος ακολουθείται τώρα μερικά χρόνια. Ξέρετε που κατάληξε;

Η "Χ.Α" έχει σήμερα στο χέρι της μερικά σχολεία σε γειτονιές όπως είναι η Κυψέλη, οι Αμπελόκηποι, το Παγκράτι και εφαρμόζει εν μέρει τη διχτατορία της.

Έχει επίσης επιρροές και μέλη σε πολλά σχολεία. Έχει ανοίξει από τότε που ιδρύθηκε μέχρι σήμερα 15 γραφεία σχεδόν σε όλη την Ελλάδα. Και μόνο αυτό το γεγονός αποδεικνύει ότι δεν είναι αυτή η μέθοδος που θα λύσει το ζήτημα. Γιατί, όταν πλακώνεις το "χρυσάυγιτη" δεν εξαφανίζεις τις ιδέες του. Και βέβαια η "Χ.Α" δεν είναι μια συμμορία που χτυπάει και φεύγει. Είναι ένα πολιτικό κόμμα που δρα οργανωμένα στο χώρο της νεολαίας. Όταν συγκροτεί μια ομάδα φασιστική αρχίζει και εγκαθίσταται στο σχολείο. Τοποθετεί ρουφιάνους και μικρούς τραμπούκους οι οποίοι λένε στους μεγάλους ποιοι είναι οι

νεολαίοι δημοκράτες και πηγαίνει και τους δέρνει. Βάζει αυτό το μικρό τραμπούκο να ενοχλεί το υποψήφιο θύμα. Όταν το υποψήφιο θύμα απαντήσει επεμβαίνει η ομάδα προστασίας. Και τότε αυτό ή καταλήγει στο νοσοκομείο ή καταλήγει σπίτι του χωρίς να μπορεί να μιλήσει. Χτυπάει ένα-έναν τους νεολαίους και αυτή είναι η θρασυδειλία της και αυτή είναι η απομόνωσή της από τη νεολαία. Μπορεί να είναι ανερχόμενο ρεύμα αγαπητοί φίλοι, αλλά έχει και μια απομόνωση γιατί η νεολαία και ο λαός δεν αγαπάει τους ναζιστές.

Για να δώσουμε μια εικόνα πως δρα η "Χ.Α" θα αναφερθώ στην περίπτωση της γειτονιάς των Ελληνορώσων.

Εκεί η νεολαία της ΟΑΚΚΕ μοίραζε μια προκήρυξη που καλούσε να βγει εκτός νόμου η "Χ.Α". Ένας συμπαραστάτης και φίλος των νεολαίων που μοιράζανε την προκήρυξη μια βδομάδα μετά κατέβηκε στο Νέο Ψυχικό σε μια καφετέρια που ονομάζεται Λόμπι και που συχνάζουν οι ναζιστές. Δέκα από αυτούς τον πιάσανε όταν βγήκε από την καφετέρια κάνανε κύκλο και τον βάλανε στη μέση. Ο πιο μεγάλος από αυτούς, δύο μέτρα, μποντυμπιλντεράς, άρχισε να τον χτυπάει και να τον πετάει πάνω στις τζαμαρίες. Η σωματική βία που του άσκησε ήταν σχετικά πολλή μικρή σε σχέση με τη ψυχολογική. Σε όλη αυτή τη διάρκεια, με

κάθε άνεση αυτός ο τραμπούκος έβγαλε το μπουφάν του, έκανε ασκήσεις σαν να βρισκόταν σε γυμναστήριο και βάραινε γροθιές σε ένα δεκαπεντάχρονο. Πραγματικά αυτό το παιδί μετά τη ψυχολογική βία που υπέστη αναζήτησε συμβιβαστική λύση με τους ναζιστές για να μην ξαναδαρθεί. Αυτό το κάνουν και άλλα παιδιά σε πολλά σχολεία.

Η νεολαία αυτή τη στιγμή αυτό που χρειάζεται είναι ένα μεγάλο δημοκρατικό κίνημα. Ένα κίνημα ενάντια στις ιδέες και στις θέσεις των ναζιστών. Ο ναζισμός έχει τις θέσεις του μέσα στο σημερινό σχολείο.

Το νέο βιβλίο του ελληνισμού είναι η θεωρία του ναζισμού.

Αυτό θα πρέπει να το καταλάβουμε όλοι καλά.

Ο ναζισμός έχει μπει μέσα στα σχολεία. Είναι η ιστορία του Ελληνισμού.

Η ανωτερότητα της ελληνικής φυλής. Όπου όλοι οι άλλοι είναι κατώτεροι και αξίζουν οποιασδήποτε μεταχείρισης. Γι' αυτούς δεν πρέπει να μιλάμε. Μόνο για τον έλληνα συνεργάτη των ναζί που σήμερα αναζητεί νέους ναζισμούς στον κόσμο και νέα χιτλερικά κέντρα για να πάει μαζί τους.

Αυτό είναι το μέλλον της νεολαίας; Σαφώς όχι!

Γι' αυτό και η μεγάλη αντίδραση της νεολαίας είναι να καταδικάσει το ναζισμό και να ανοίξει το δρόμο σε ένα ειρηνικό και δημοκρατικό δικό της μέλλον...

**Δημοκράτες αντιφασίστες,
ΠΥΚΝΩΣΤΕ ΤΙΣ ΓΡΑΜΜΕΣ
ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ
Για να βγει εκτός νόμου η χιτλερική
συμμορία της Χρυσής Αυγής
Για να τσακιστεί πολιτικοϊδεολογικά ο
ναζισμός**

**Γραφεία: Χαηκοκονδύλη 35,
Τηλ-Φαξ: 5232553**

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ σ. ΗΛΙΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Η ήθελα από την πλευρά της ΟΑΚΚΕ να πω δυο λόγια. Έχουμε υποστηρίξει με όλη τη δύναμή μας και συμμετέχουμε σε αυτή την πρωτοβουλία. Με αυτό τον τρόπο κατά μία έννοια θα θέλαμε να διορθώσουμε με αυτή μας την πρακτική λάθη που παλιότερα το κομμουνιστικό κίνημα είχε διαπράξει.

Ανάμεσα στο 1925 και στο 1933 στη χιτλερική Γερμανία και στη φασιστική Ιταλία και μέσα στους κόλπους της Τρίτης Διεθνούς είχε γίνει μια μεγάλη πάλι τι θα κάνουν οι κομμουνιστές απέναντι στο φασισμό και ταλαντεύθηκαν για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα. Μια άποψη ήταν ότι ο φασισμός είναι ένα αστικό φαινόμενο. Και βεβαίως το γεννάει συνολικά η αστική τάξη, τον γεννάνε συνολικά οι εκμεταλλευτές. Αυτοί όλοι έχουν ένα απόσπασμα που λέγεται ναζισμός, που λέγεται φασισμός. Και λέγανε τότε οι κομμουνιστές το ζήτημα είναι να κάνουν την επανάσταση και να τους χτυπήσεις όλους αυτούς μαζί. Χτυπώντας συνολικά τους αστούς θα χτυπήσεις και τους ναζιστές στο τέλος. Μια άλλη άποψη έλεγε ότι ο φασισμός είναι η πολιτική ενός κομματιού της αστικής τάξης που χτυπάει ακόμα και αστούς, χτυπάει φιλελεύθερους. Είναι ένα τμήμα του κεφάλαιου που θέλει να ασκήσει δικτατορία στο σύνολο της κοινωνίας, που σημαίνει στο σύνολο και της υπόλοιπης αστικής τάξης. Είναι μάλιστα ακόμη περισσότερο ένα τμήμα του παγκόσμιου κεφάλαιου και ιδιαίτερα ενός κεφαλαίου που θέλει να κάνει παγκόσμιο πόλεμο.

Ήταν μια μικρή ομάδα στην Ιταλία, μια μικρή ομάδα στη χιτλερική Γερμανία. Το μονοπώλιο του χάλυβα π.χ., η τράπεζα της Δρέσδης στη Γερμανία.

Άρα λοιπόν πρέπει να ενώσουμε όλες τις δυνάμεις και το λαό, τους δημοκράτες, τους μικροαστούς δημοκράτες, τους σοσιαλδημοκράτες, αυτούς που έχουν λάθος αντίληψη για την επανάσταση, αυτούς που έχουν συνεργαστεί με την αστική τάξη και τμήματα της αστικής τάξης και τους εβραίους και τους φιλελεύθερους αστούς που κάτω από άλλες συνθήκες είναι αντικομμουνιστές. Και φτιάξανε τα λεγόμενα αντιφασιστικά μέτωπα. Ήταν σωστή η γραμμή αλλά ήρθε αργά. Ήρθε αφού είχε πρώτα καθαρίσει ο Χίτλερ τους Εβραίους και δεν κινήθηκαν σωστά τότε οι κομμουνιστές, ούτε οι φιλελεύθεροι. Μετά χτύπησε τους κομμουνιστές και δεν κινήθηκαν οι φιλελεύθεροι, μετά τσάκισε τους φιλελεύθερους, όπως προηγούμενα λίγο πριν είχε συντρίψει τους σοσιαλδημοκράτες και έκανε μια απέραντη δικτατορία.

Υπήρχε και μέσα στο κομμουνιστικό κίνημα των άλλων χωρών μια αντίληψη και τι μας νοιάζουν οι Γερμανοί εμείς εδώ έχουμε το

Μεταξά, το φασίστα μας και όταν έγινε ο παγκόσμιος πόλεμος και όταν μπήκαν οι Ιταλοί και οι Γερμανοί δεν θέλησαν να πολεμήσουν περισσότερο τους Ιταλούς και τους Γερμανούς από ό,τι πολεμούσαν τη "δικιά" τους αστική κυβέρνηση. Αυτό το λάθος ιδιαίτερα το κάνανε οι Γάλλοι κομμουνιστές για μια περίοδο και ήταν και λάθος της Τρίτης Διεθνούς επίσης η οποία θεωρούσε ότι μέχρι το 1942 ο πόλεμος δεν ήταν αντιφασιστικός παρά μόνο όταν μπήκε στον πόλεμο η Σοβιετική Ένωση.

Εμείς εδώ κάνουμε διακρίσεις σαν ΟΑΚΚΕ και λέμε δεν είναι το ίδιο ο ναζί με το φιλελεύθερο αστό παρόλο που και οι δύο στην πρακτική τους, με τη στάση τους έχουν σαν αποτέλεσμα να χτυπάνε το ψωμί και να φέρνουν τους εργάτες σε δύσκολη θέση.

Γιατί ο ένας κάτω από την κυριαρχία του θα μπορούσε να δώσω πιο εύκολα την ταξική πάλη. Θα μπορέσω να μιλήσω, να οργανώσω συνδικάτα. Κάτω από τον άλλο θα σφαχτώ. Είναι τεράστια αυτή η διαφορά, τόση ώστε να κάνουμε σήμερα ένα μέτωπο.

Εμείς λέμε και οι Εβραίοι και οι εθνικές μειονότητες ακόμα και εθνικιστές των εθνικών μειονοτήτων και οι φιλελεύθεροι και οι σοσιαλδημοκράτες στο αντιναζιστικό μέτωπο. Αν δεν θέλουν θα τους ρίξουμε την ευθύνη της συνεργασίας με τους ναζιστές. Κι αν κάνουν τη συνεργασία, θα την πληρώσουν.

Αυτή είναι η δικιά μας αντίληψη. Η αντίληψη των ανθρώπων που έχουν πείρα ιστορική γι' αυτά τα θέματα. Μπορεί να πεις ότι όλοι είναι ναζιστές στο βάθος μα έτσι αθρώνεις τους πραγματικούς ναζιστές, ανοίγεις το φάσμα της επίθεσης. Κρύβονται πιο εύκολα αυτοί. Μα θα μου πεις οι χουντικοί είναι καλύτεροι;

Αυτοί είναι που βγάλανε τους συνεργάτες των Γερμανών. Ήταν ένα μαύρο πράγμα στην Ελλάδα. Και βέβαια μας συμφέρει να συγκεντρώσουμε τα πυρά μας αμέσως μετά τους χρυσαυγίτες στους χουντικούς και να ενώσουμε σήμερα τη δημοκρατική νεολαία στο ζήτημα, μην έχεις νέα δικτατορία, που σημαίνει τσάκισε και τους χουντικούς που πάνε να σηκώσουν κεφάλι και ζητάν αποφυλάκιση, αλλά βεβαίως πάντα κοιτάζε τους χρυσαυγίτες πιο πολύ. Γιατί αυτοί είναι ανοιχτοί. Οι άλλοι είναι κρυφοί. Υπάρχουν αρκετοί κρυφοί ναζί. Μπορείς να δεις ένα αξιοπρεπέστατο κύριο να σου μιλάει για δημοκρατία και είναι έτοιμος να βγάλει μια τανάλια για να σου βγάλει τα νύχια. Αλλά δεν μπορεί να είμαι ούτε ψυχολόγος, ούτε να κοιτάω τα χέρια. Πρέπει να αρχίσουμε από το πιο επικύνδινο στην πολιτική ζωή του τόπου. Από το πιο α-

κράιο. Αν τα τσακίσουμε τη "Χ.Α" αυτόματα θα μπει το θέμα. Μα πια είναι η ιδεολογία τους; Ποια η πολιτική τους γραμμή; Ποιες είναι οι θέσεις τους; Θα γίνουν όλες αντιπαθητικές. Πάνε μαζί. Και έχουν τη νομιμότητα. Να αξιοποιήσουμε το γεγονός ότι σε καμιά άλλη χώρα της Ευρώπης δεν υπάρχει ο ανοιχτός ναζισμός. Μα ο Λεπέν; Ο Λεπέν δεν είναι ανοιχτός, κρύβεται. Μας συμφέρει αυτό.

Να έχω ένα ναζιστή που κρύβεται. Γιατί είναι υποχρεωμένος να καταχωριάζει ένα μεγάλο μέρος της θεωρίας του και της πολιτικής του. Είναι υποχρεωμένος να μη δουλέψει βαθιά μέσα στη νεολαία. Του έχω κόψει ένα χέρι και όταν πάει να συγκροτηθεί τον βγάζουμε εκτός νόμου. Βγάζουμε εκτός νόμου τη "Χ.Α" και έτσι εμποδίζω και τον ευρύτερο ναζιστικό χώρο. Αρχίζοντας να αναλύουμε τη "Χ.Α" θα βρω τους συγγενικούς δεσμούς με το Σαμαρά. Θα δούμε τον ελληνισμό του ΔΗΚΚΙ. Θα πάμε παραπέρα και θα δούμε ότι μια σειρά πολιτικές θέσεις είναι μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Η "Χ.Α" είναι με το Χαραλαμπίδη, φωνάζει ζήτω ο Χαραλαμπίδης. Αυτό είναι εντυπωσιακό. Ο Χαραλαμπίδης κατεβαίνει μαζί με τη "Χ.Α." σε διαδηλώσεις. Ένα κομμάτι του ΠΑΣΟΚ έχει ναζιστική παρέκλιση θα λέγαμε στο εθνικό ζήτημα. Πηγαίνοντας κάτω και μελετώντας τις θέσεις ο κόσμος δεν ξέρει, νομίζει ότι είναι Γερμανοί, Αμερικάνοι. Και όμως το κέντρο του ναζισμού διαμορφώνεται ανατολικότερα. Διαμορφώνεται στην ανατολική Γερμανία, αλλά δεν λένε ότι από τις κόβες του ανατολικογερμανικού "κομμουνιστικού" κόμματος βγήκε η κύρια πλευρά του χιτλερισμού. Δεν λένε για τους δεσμούς αυτή τη στιγμή του Ζιουγκάνοφ με τον Ζιρινόφσκι στο εθνικό μέτωπο και ότι αυτή η γραμμή είναι συνολικά αντιδυτική. Αυτό ενδιαφέρει πολύ ό,τι κανείς πολιτική για τους ναζιστές να τους ψάξει. Γιατί μιλάνε αντιευρωπαϊκά-αντιαμερικάνικα, λέει ο κόσμος μπράβο, αυτός είναι αριστερός. Ή μάλλον είναι κάτι που έχει και μια αλήθεια μέσα του. Και του λέμε όχι, αυτό που σου φαίνεται για αλήθεια είναι μια νέα ακροδεξιά που χτυπάει τους φιλελεύθερους της Ευρώπης ή αν θέλετε το μονοπώλιο της Ευρώπης και το αμερικάνικο μονοπώλιο από τα δεξιά. Ακριβώς όπως χτύπησε ο Χίτλερ το αγγλικό μονοπώλιο από τα δεξιά. Και πολλοί μπερδεύτηκαν τότε. Στον τρίτο κόσμο μερικά εθνικά κινήματα πήγαν με το Χίτλερ. Ένα κομμάτι του ΙΡΑ πήγε επίσης με το Χίτλερ. Ο Νάσερ ήταν στη χιτλερική νεολαία και ο Σαντάμ το ίδιο.

Και εδώ πολλοί μπερδεύονται και μπαίνουν στις γραμμές τους. Και το αξίωμα είναι ότι φταίει η Τουρκία. Η Τουρκία σημαίνει πόλεμος, σημαίνει αρπαγή, θα μας πάρει τα νησιά...πρέπει να βρω συμμάχους. Οι σύμμαχοι που είναι; Ρωσία, ορθοδοξία, Σερβία. Έτσι τους παίρνουν καρτσάκι και τους πάνε και βρίσκονται ξαφνικά αγκαλιά με το Ζιρινόφσκι χωρίς να το πάρουν πρέφα. Και σου λέει μετά ο Μπαρκασόφ είναι χιτλερικός το δεξί χέρι του Ζιρινόφσκι. Και κάθεσαι μετά και βλέπεις τη "Χ.Α" και σου λέει και το γράφει διαβάζεται το Ριζοσπάστη. Και λες γιατί να διαβάζω το Ριζοσπάστη; Μα ο Ζιουγκάνοφ έχει μέτωπο με το Ζιρινόφσκι και τους χιτλερικούς στο αντιδυτικό μέτωπο. Και λες, καλά είναι μια προβοκάτσια και το κάνουν επίτηδες για να δυσφημήσουν το ΚΚΕ. Τι θα έπρεπε να κάνει ένα ΚΚΕ που δυσφημείται μ' αυτόν τον τρόπο; Θα έπρεπε να λυσάξει.

Και όμως δεν βάζει το ζήτημα κεντρικά. Δεν το βάζει ο ΣΥΝ που έχει μέσα του πολλούς δημοκράτες. Γιατί; Γιατί η κεντρική πλευρά του είναι αντιευρωπαϊκή. Δεν το βάζουνε λοιπόν. Σου λένε εντάξει, είναι ενοχλητικοί αλλά έχουν και μια θετική πλευρά. Δεν χρειάζεται, έχω άλλους εχθρούς. Και έτσι γιγαντώνονται, έτσι ζουν, έτσι είναι στη νομιμότητα. Και βγαίνουμε εμείς και λέμε.

Σκάνδαλο, πρωτοφανές, μοναδικό στην Ευρώπη.

Ανοιχτό ναζιστικό κόμμα να είναι νόμιμο. Και ανοιχτό σημαίνει βία. Έχει αρχίσει ένας λεπτός φόβος στα προάστια. Στις γειτονιές στα σχολεία. Ένας λεπτός αδιόρατος φόβος. Δεν έχει γίνει ακόμα καθυστάση, δεν έχει γίνει κατάσταση. Αλλά θα βγούμε εμείς και θα πούμε. Γιατί Σαμαρά, γιατί ΔΗΚΚΙ; Γιατί αυτό το ναζιστικό βιβλίο, γιατί Αρσένη, Τζοχατζόπουλε; Γιατί μας πάτε κόντρα στην Τουρκία σε συμμαχία με τη Συρία, με το Ιράν, σε συμμαχία με τη Ρωσία, σε συμμαχία με την Κίνα; Γιατί μας πάτε με τους μεγάλους φασισμούς στο όνομα του κινδύνου στα Ιμαία; Έτσι αρχίζουν να σκέφτονται όλοι και να δουλεύουν πυρετώδεια γιατί εκεί πάμε.

Μπορεί κάποιος να πει, ναι υπάρχει κίνδυνος από την Τουρκία. Αυτός είναι ο εθνικιστής ή μάλλον και ένας τίμιος δημοκράτης που πιστεύει όντως ότι η Τουρκία θα πάρει ελληνικά εδάφη. Μπορούμε όμως να του πούμε, μην πας με τους φασισμούς, μην υποστηρίζεις τον εθνοκαθαριστή Καρατζις. Είσαι με την Κύπρο; Δεν θέλεις διχοτόμηση. Δεν θέλεις εθνοκάθαρση στην Κύπρο και όμως υποστηρίζεις την εθνοκάθαρση στη Βοσνία.

Προσπαθώ και το δημοκράτη και τον πατριώτη να τον ενώσω και αυτόν σε αυτή την προσπάθεια γιατί θα είναι αργά. Σήμερα δυστυχώς η Ελλάδα έχει μπει σε

ένα χιτλερικό μέτωπο. Το 1922 η Ελλάδα έκανε άδικο πόλεμο ενάντια στην Τουρκία. Το 1940 η Ελλάδα έκανε δίκαιο πόλεμο ενάντια στους Γερμανούς φασίστες. Το 1990 η Ελλάδα πάει γραμμή σε ένα άδικο μέτωπο πολέμου, πάει να γίνει ένα είδος Αυστρίας που θα παίξει απέναντι στη Ρωσία το ρόλο που έπαιξε η Αυστρία απέναντι στη Γερμανία. Μπαίνουμε στο άδικο σε αυτό.

Η Χρυσή Αυγή θα μας συνεφέρει, θα μας πει γιατί δεχόμαστε αυτό το έκτρωμα μόνοι μας μέσα στην Ευρώπη και θα πάμε μετά στην πολιτική και θα ανακαλύψουμε ότι η χώρα μας έχει μια αρρώστια. Η "Χ.Α." είναι σαν το καρκίνο που έσκασε στο στήθος της γυναίκας. Μα λες όλη είναι όμορφη και εν πάση περιπτώσει υγιή. Μόνο εκείνο το σπυράκι την κάνει καρκινοπαθή συνολικά κι ας είναι εντοπισμένο σε ένα σημείο.

Η "Χ.Α." είναι η αλήθεια της πολιτικής μας ζωής σήμερα και ας είναι η πιο ισχυρή μειοψηφία. Γι' αυτό, πολύ σωστά το βάζει η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία. Αυτή είναι η συνεισφορά της, γι' αυτό πρέπει να δυναμώσουμε τις γραμμές της. Όχι μόνο για να βγάλουμε τη "Χ.Α." εκτός νόμου, αλλά για να μιλήσουμε και να δημιουργήσουμε τους όρους εκείνους που θα κάνουν εύκολο να βγει εκτός νόμου. Γατί τώρα θα μας πουν τα δικαστήρια ότι συμφωνούμε με την εθνική γραμμή της "Χ.Α."

Εδώ πρέπει να αποδείξουμε στη νεολαία ότι αυτή δεν είναι εθνική γραμμή, ότι είναι αντεθνική γραμμή, ότι πάει την Ελλάδα σε σφαγείο, ότι την πάει σε ήττα, ότι την πάει στον φασισμό, ότι την πάει να γίνει μια δαχτυλοδειχτούμενη Γερμανία του αύριο, όπου όλοι θα ντρέπονται γι' αυτή και θα είναι και βομβαρδισμένη.

Αυτή είναι η πολιτική που θα πρέπει να ακολουθήσουν οι δημοκράτες και να μαζετούν σε αυτό το μέτωπο.

Αρκεί να δεχτούν τους όρους της πολιτικής δημοκρατίας και αυτοί είναι αυστηροί στα σημεία της πλατφόρμας της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας.

Είναι στο βάθος τέτοια αυτά τα σημεία που μόνο ένας βαθύς δημοκράτης μπορεί να τα παλέψει μέχρι το τέλος και τέτοια βαθιά δημοκρατική είναι η μεγάλη πλειοψηφία της νεολαίας λίγο πριν χαθεί. Λίγο πριν χαθεί στο Βαρελάδικο μαζί με την ελληνική σημαία, μαζί με μια διασκέδαση που φαίνεται αθώα που τους στήσεις των τραγουδιών, τις κινήσεις της ατιμόσφαιρας την διαγράφει ο νεοναζισμός και ο νεοεθνικισμός που ανεβαίνει.

Έχουμε όλο τον καιρό. Αρκεί να ενωθούμε. Θα έρθουν χιλιάδες νεολαίοι, χιλιάδες δημοκράτες μαζί μας αν δουλέψουμε με πίστη. Ευχαριστώ πολύ.

ΟΙ ΥΠΟΥΛΕΣ ΜΑΝΟΥΒΡΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ

Η υποψηφιότητα της Δαμανάκη κινήθηκε τον τελευταίο καιρό μ' έναν πολύ περιέργο τρόπο. Ο ΣΥΝ είναι το πιο βρώμικο απ' όλα τα κόμματα και η στάση του χαρακτηρίζεται από την πιο χαμαιλεοντική ευλυγισία και έλλειψη αρχών. Οι μεταμορφώσεις του δεν έχουν τέλος και παρακολουθούν με συνέπεια τις διαρκείς απόπειρες των θηραμάτων του να σωθούν. Η πολυπλοκότητα της τελευταίας μάχης ωστόσο για την υποψηφιότητα της Δαμανάκη ξεπερνάει κάθε προηγούμενη επειδή σ' αυτή την περίπτωση και σ' ένα βαθμό ο ίδιος ο ΣΥΝ έπεσε θύμα της δικιάς του ταχτικής.

Αλλά ας μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα.

Ξέρουμε ότι ο ΣΥΝ προσπαθεί να επιβάλει την υποψηφιότητα της Δαμανάκη στο Δήμο της Αθήνας σαν προϊόν μιας διακομματικής συμφωνίας ΣΥΝ και ΠΑΣΟΚ. Αυτή η συμφωνία χρειάζεται στο ΣΥΝ ώστε να μπορεί δίπλα στη δήμαρχο της Αθήνας να επιβάλει και την είσοδο του στελεχικού του στρατού στο Δημοτικό Συμβούλιο και τις υπηρεσίες του Δήμου. Όμως, από την άλλη μεριά ο ΣΥΝ δε θέλει αυτή τη διακομματική συμφωνία με το ΠΑΣΟΚ να είναι τόσο γενική ώστε να έχει έναν κεντρικό πολιτικό χαρακτήρα. Γιατί μια τέτοια κεντρική συμφωνία θα σήμαινε αδυναμία του ΣΥΝ να συνεχίσει τις επιθέσεις του για την ανατροπή των ευρωπαϊκών πλεω-

ρών της πολιτικής Σημίτη, δηλαδή κάτω από τους σημερινούς πολιτικούς συσχετισμούς ανάμεσα στα δύο κόμματα θα σήμαινε ότι ο ΣΥΝ θα γινόταν ουρά της κυβέρνησης. Ασφαλώς ένα πολιτικό κόμμα με στοιχειώδη αστική εντιμότητα, είτε θα επεδίωκε μια κεντρική πολιτική συμφωνία με το κυβερνητικό κόμμα, οπότε θα είχε το δικαίωμα να συνδικεδικήσει τον κεντρικό δήμο της χώρας, είτε δεν θα επεδίωκε μια τέτοια συμφωνία και θα διεκδικούσε να πάρει τη δημαρχία της Αθήνας με άλλες δυνάμεις αντίθετες με την κυβέρνηση.

Για τον ΣΥΝ όμως δεν υπάρχουν τέτοια διλήμματα. Η λύση που βρήκε ονομάζεται "κοινές υποψηφιότητες από τις τοπικές κοινωνίες". Οι "τοπικές κοινωνίες" είναι ένα τέχνασμα του ΣΥΝ που του επιτρέπει να κερδίζει επί μέρους θέσεις μέσα στη δημοτική και νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, οπότε επί μέρους θέσεις μέσα στο κράτος χάρη στη συνεργασία με το κυβερνητικό κόμμα δίχως να χάνει το δικαίωμα να αντιπαλεύει με λύσσα αυτό το κυβερνητικό κόμμα και την κυβέρνησή του σε όλα τα άλλα επίπεδα που επιθυμεί.

Ήταν φυσικό λοιπόν, που το κυ-

βερνητικό κόμμα, και συγκεκριμένα η φιλοευρωπαϊκή του τάση που κάτι καταλαβαίνει από την ταχτική του ΣΥΝ, αυτή που έχει ως τώρα ανοιχτό εκφραστή της τον Τσουκάτο, ζήτησε κεντρική πολιτική συμφωνία για ένα κοινό κατέβασμα με τον ΣΥΝ σε μια σειρά Δήμους της χώρας. Αυτή η πρόταση του ΠΑΣΟΚ έπανε το κέντρο της καιροσκοπικής πολιτικής του ΣΥΝ και συνέτριβε όλη την απατεωνίστικη λογική των "τοπικών κοινωνιών". Είναι ασφαλώς φανερό στον καθένα ότι μόνο οι "τοπικές κοινωνίες" δεν αποφασίζουν για τόσο σοβαρά ζητήματα, όσο για το ποιο κόμμα θα κυριαρχήσει στο Δήμο της Αθήνας, είτε και σ' εκείνους της Θεσσαλονίκης και του Πειραιά.

Αμέσως λοιπόν μετά από αυτή την αντιπαράθεση του ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΝ εκστράτευσε και πάλι, με υστερία, ενάντια στην αδύναμη ευρωπαϊκή και κυβερνητική φράζια. Εκείνη τη στιγμή βγήκε μπροστά ο φίλος του ΣΥΝ, Σκανδαλίδης, επιχειρώντας να εκτονώσει τα πράγματα και άρχισε επαφές με το ΣΥΝ για να βρει μια φόρμουλα που θα διέσωζε τον ΣΥΝ, δηλαδή την υποψηφιότητα Δαμανάκη, δίχως να μπορεί το υπόλοιπο ΠΑΣΟΚ ν' αντιδράσει.

Η φόρμουλα αυτή μπήκε αμέσως σε εφαρμογή ώστε να μην κατοφορμίσουν παραπέρα οι σχέσεις ΣΥΝ-ΠΑΣΟΚ. Η φόρμουλα ήταν να βγει μπροστά η Δαμανάκη, μόνη της και να πει: "Εγώ είμαι υποψήφια έτσι κι αλλιώς. Αν θέλει το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΝ με υποστηρίζουν".

Στο βάθος πρόκειται για μια παραλλαγή της ταχτικής της "τοπικής κοινωνίας" σύμφωνα με την οποία μια προσωπικότητα της "τοπικής κοινωνίας" βγαίνει μπροστά, με τόλμη και σθένος σαν υπερκομματικό ή ακομμάτιστο πρόσωπο και "θέτει τους πάντες προ των ευθυνών τους" απέναντι στην "τοπική κοινωνία" που από μόνη της ζητάει να εκφραστεί στο πρόσωπο του ευγενικού αυτού υποψηφίου. Σε μια τέτοια περίπτωση, η συνάντηση των δύο κομμάτων και το μοίρασμα της λείας γίνεται ύστερα και όχι πριν από την ανακοίνωση της υποψηφιότητας του ηγέτη της "τοπικής κοινωνίας".

Η δουλειά ήταν βέβαια κλεισμένη από πριν. Έτσι ο κυβερνητικός εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ βγήκε να θεωρήσει θετική την υποψηφιότητα, όπως τη θεώρησε αμέσως θετική και ο Κωνσταντόπουλος.

Είναι ωστόσο αλήθεια ότι τούτη η φόρμουλα δεν είναι η καλύτερη για τον ΣΥΝ, αφού δε βάζει εξαρχής στο ψητό, σαν ισότιμο συνομιλητή της κυβέρνησης, τον κομματικό μηχανισμό του ΣΥΝ. Το μειονέκτημα αυτό μπορεί να πάρει πιο επικίνδυνες διαστάσεις, επειδή σε μεγάλο βαθμό, ο ΣΥΝ έχει τελευταία μπλεχτεί ο ίδιος

μέσα στις αντιφάσεις της διπρόσωπης πολιτικής του.

Έχουμε ξαναπεί ότι ο ΣΥΝ παίζει την πολιτική του εναλλάσσοντας ανάλογα με τις ανάγκες της στιγμής τις πολιτικές των δύο φραζιών που τον συνθέτουν. Τη μια, δηλαδή, ο ΣΥΝ εμφανίζει τη βαθιά και αληθινή του στρατηγική προβάλλοντας την ουσιαστικά κυρίαρχη ακροδεξιά γραμμή των μεταμφιεσμένων κνιτών, Αλαβάνου, Λαφαζάνη, οι οποίοι φέρουν το όνομα "αριστερό ρεύμα" και την άλλη εμφανίζει την πολύ αδύναμη φράζια των φιλο-ευρωπαϊών (Παπαγιαννάκη κ.λπ.) που τη χρειάζεται σα μόστρα. Η Δαμανάκη, ο Κουβέλης και ο Κύρκος προσποιούνται τα μέλη αυτής της ευρωπαϊκόφιλης τάσης για να μπορούν να κάνουν εισοδησμό στο ΠΑΣΟΚ. Ειδικά η Δαμανάκη είναι πάντα μια πιστή και αφοσιωμένη κνίτισσα του Περισού, που, όπως είπε κάποιος, απλά "πήγε στο κομμωτήριο".

Το "αριστερό ρεύμα" φωνάζει διαρκώς "όχι στο ΠΑΣΟΚ" ώστε να μπορεί ο ΣΥΝ να εφαρμόζει τη συντριπτικά κνίτικη πολιτική του ενάντια στην κυβέρνηση. Από την άλλη μεριά, το ψευτοευρωπαϊκό ρεύμα μιλάει ουδέτερα, ή και ευνοϊκά για την κυβέρνηση ώστε ν' ανοίξει τις πύλες της εξουσίας και αφού τις ανοίξει να δώσει σήμα στους εν αναμονή κνίτες του ΣΥΝ να χωθούν μέσα στον κρατικό μηχανισμό κατά μάζες. Όσο για τον Κωνσταντόπουλο, αυτός συντονίζει τις δύο τάσεις ώστε να παίζουν πάντα μια ρώσικη μελωδία. Για να το πετύχει αυτό ακολουθεί πάντα σχολαστικά μια κεντρίστικη θέση παριστάνοντας τον ουδέτερο εξισοροπιστή των δύο ρευμάτων.

Συμβαίνει όμως εδώ το εξής: Οι φιλοευρωπαίοι του ΣΥΝ που θέλουν εντελώς φυσιολογικά να ενωθούν με το ΠΑΣΟΚ και να υποστηρίξουν την κυβέρνηση Σημίτη, δεν περιμένουν στην ουρά για να μπουν στο κράτος οπότε θα τους το επιτρέψουν οι κνίτες και ο Κωνσταντόπουλος. Αλλά ούτε και η ευρωπαϊκή τάση του ΠΑΣΟΚ, περιμένει να πάρει την έγκριση του Κωνσταντόπουλου για να διευρύνει την πολιτική της επιρροή μέσα στο ΣΥΝ αλλά και για να αποσπάσει στελέχη χρήσιμα γ'αυτήν στην πάλη της ενάντια στην εθνικιστική εσωκομματική αντιπολίτευση του ΠΑΣΟΚ. Έτσι την ώρα που εκδηλώνονται τα τεχνάσματα της Δαμανάκη βρίσκουν την ευκαιρία και χώνονται στο κράτος ηγετικά φιλοευρωπαϊκά στελέχη του ΣΥΝ σαν τον αντιεθνικιστή Θ. Γεωργακόπουλο (ραδιοφωνία) και τον τεχνοκράτη Γρατσία (ΟΣΕ). Η φαινομενική ανεξαρτητοποίηση της Δαμανάκη οξύνει αυτό το πρόβλημα γιατί αποδυναμώνει στα μάτια των "μη μυημένων" στη στρατηγική των φραζιών, στελεχών του ΣΥΝ, τη συνοχή του κομ-

ματικού στρατού. Είναι γνωστό ότι η πολιτική συνοχή του στελεχικού στρατού του ΣΥΝ στηρίζεται σχεδόν αποκλειστικά στο μεγάλο γιουρούσι για τον έλεγχο του κομματικού μηχανισμού. Το μεγάλο όνειρο της συγκυβέρνησης με το ΠΑΣΟΚ έχει ακριβώς αυτό το περιεχόμενο.

Καταλαβαίνει έτσι ο καθένας πως είναι ζήτημα ζωής και θανάτου για τους "ρώσους" πραξικοπηματίες του ΣΥΝ να εμποδίσουν τμήματα του στρατού τους να διαρρεύσει τώρα προς το εύφορο και πασοκικό κράτος. Έτσι πρέπει να εξηγηθεί γρήγορα ότι άλλο η Δαμανάκη και άλλο ο Γρατσίας και να ξεστομιστούν κατάρες και να βγουν υστερικές κραυγές, ενάντια στην "αποστασία", λες και υπάρχει μεγαλύτερη αποστασία για ένα δημοκρατικό άνθρωπο από το ν' ακολουθεί τους κνίτες του ΣΥΝ. Στην πραγματικότητα ο ΣΥΝ διακηρύσσει την αγνότητα της οργανωμένης, μαζικής, πειθαρχημένης "αποστασίας" όλου του ΣΥΝ προς το ΠΑΣΟΚ σε αντιπαράθεση με τη γεμάτη ιδιοτέλεια ατομική "αποστασία" ή αλλιώς διακηρύσσει τον μαζικό και όχι τον ατομικό εισοδησμό στον ΣΥΝ. Ωστόσο και εδώ, η μεγάλη βρωμιά είναι με τον ηγετικό ΣΥΝ, γιατί, σε υποτελή θέση ευρισκόμενοι, οι ευρωπαίοι του ΣΥΝ είναι ειλικρινείς όταν βοηθάνε τους ευρωπαίους του ΠΑΣΟΚ, ενώ οι κνίτες του ΣΥΝ θέλουν να χωθούν σ' ένα ξένο και αντίθετο προς αυτούς ΠΑΣΟΚ για ν' αλλάξουν τη γραμμή του. Αυτό το δεύτερο είναι άλλωστε εκείνο που ονομάζουμε, κυριολεκτικά "εισοδησμό".

Εισοδηστές είναι οι σοσιαλφασίστες του ΣΥΝ, η κυρίαρχη πλευρά της ηγεσίας του και κυρίως οι κνίτες σαν τη Δαμανάκη και τον Ανδρουλάκη, που έχουν εδώ και πολύ καιρό φιλοτεχνήσει τη μορφή του "κριτικού" και "αδέσμευτου" συνασπισμικού στελέχους.

Εννοείται ότι αυτή η πολιτική δεν θα μπορούσε να έχει αποτελέσματα παρά μόνο απέναντι σ' ένα τόσο βαθιά διαβρωμένο κόμμα όπως είναι το ΠΑΣΟΚ. Οι εισοδηστές του ΣΥΝ δε θα είχαν ποτέ μέλλον αν δεν τους έστρωναν το δρόμο από μέσα από το ΠΑΣΟΚ, με αυτοθυσία, με πείσμα και για χρόνια ολόκληρα, οι πρώτοι μεγάλοι εισοδηστές. Μιλάμε εδώ για τους πράχτορες της ρώσικης υπερδύναμης, που καθάλησαν και ηγήθηκαν ενός ξένου προς αυτούς παλιού μικροαστικού ρεύματος, όπως το ΠΑΣΟΚ. Σήμερα αυτή η συμμορία έχει απλώσει παντού τα δίκτυα της, αξιοποιώντας ανθρώπους σαν τον Σκανδαλίδη, τον Πασχαλίδη και τον Παναγιώτα και προετοιμάζει πυρετώδεις το νέο μπλοκ εξουσίας.

Οι αντιστάσεις πάντως που εκδηλώνονται σήμερα στην υποψη-

φιότητα Δαμανάκη μέσα από τη φιλοευρωπαϊκή τάση της κυβέρνησης, κάνουν έξω φρενών τους εισοδηστές. Ήδη αυτή η πολιτική διάθεση για αντίσταση στο "ρώσικο" μέτωπο ΣΥΝ-ψευτοΚΕ εκδηλώνεται και από τη Β. Παπανδρέου στο ζήτημα του φυσικού αερίου και από τον Παπαδόπουλο στον "Καποδίστρια" και από τον Παπαντωνίου στην οικονομία. Σε αυτές τις αντιστάσεις κατά τη γνώμη μας, οφείλεται αυτή η έντονη αμφισβήτηση που σέρνεται τον τελευταίο καιρό ως προς τη μακροβιότητα της κυβέρνησης Σημίτη. Σε αυτές τις αντιστάσεις χρωστάμε και τις πληροφορίες για δραματικές αλλαγές των συσχετισμών στις κομματικές οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ υπέρ του "αντιεγκυβερνησιακού μπλοκ". Σε αυτές, τέλος, χρωστάμε την ξαφνική εμφάνιση στο προσκήνιο σε ηγετική θέση του Τσοχατζόπουλου. Αυτός ο τελευταίος προωθεί πια με μανία τη ρώσικη στρατηγική στα εξωτερικά ζητήματα και όχι τυχαία αποδέχεται την υποψηφιότητα Δαμανάκη στην Αθήνα, ξεχνώντας για τα καλά το βρώμικο '89.

Όλα αυτά, το πιθανότερο είναι ότι αποτελούν προειδοποιήσεις που απευθύνουν οι λαλιωτικοί προς τη σημαντική φράζια ότι αυτή δεν πρέπει να έχει την αυταπάτη ότι μπορεί σ' αλήθεια να κυβερνήσει μόνη της. Οι λαλιωτικοί κεντριστές ξέρουν καλά τη συνταγή που τους επιτρέπει εδώ και 20 χρόνια να κυριαρχούν στο ΠΑΣΟΚ. Τη μια μπορούν να ενώνονται με τους ευρωπαϊστές για να κάνουν την κάθαρση σε βάρος των εθνικιστών, την άλλη δε διαστάζουν να ενώνονται με τους εθνικιστές αφήνοντας τους ευρωπαϊστές στο κενό. Αν αυτή η βρωμερή κεντρίστικη ομάδα θέλει να ρίξει τους αυθάδεις της ευρωπαϊκής φράξιας δεν έχει παρά να αμολήσει εναντίον της τα εθνικιστικά σκυλιά που αλυχτάνε πεινασμένα στην εσωκομματική αντιπολίτευση.

Ο ευρωπαϊκός εισοδησμός μέσα στο ΠΑΣΟΚ είναι αδύνατο να νικήσει το ρώσικο. Γιατί η μεγάλη στρατηγική εφεδρεία της ρώσικης φράξιας είναι ο καλά ριζωμένος μαζικός και πρωτόγονος πασοκικός εθνικισμός. Η ελπίδα για τη χώρα δεν έρχεται ούτε από τους ευρωπαϊστές του ΠΑΣΟΚ, ούτε από εκείνους της Ν.Δ. Αυτοί θα είναι πάντα σκλαβωμένοι στις αλυσίδες της αντιευρωπαϊκής-αντιτουρκικής στρατηγικής που χάλκευσε για όλη την αστική τάξη, ο μεγάλος πράχτορας του Κρεμλίνου, Α. Παπανδρέου.

Η λύση είναι στο νέο δημοκρατικό και ειρηνόφιλο ρεύμα που πρωτοπόος μαχητής του είναι σήμερα η ΟΑΚΚΕ.

ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΒΕΤΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, στο Λουξεμβούργο θα τελειώνει το άτυπο Συμβούλιο Κορυφής των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με κύριο θέμα την αντιμετώπιση της ανεργίας. Στα ελληνικά ενδιαφέροντα όμως επιτίπτει κυρίως μια θεωρούμενη ως δευτερεύουσα πλευρά (εμείς πάντως τη θεωρούμε σημαντικότερη για την ειρήνη στην περιοχή) της Συνόδου αυτής. Πρόκειται για τη συζήτηση τη σχετική με τις έντεκα υποψήφιες για ένταξη χώρες, γιατί εκεί μπαίνει τόσο η υποψηφιότητα της Κύπρου όσο και της Τουρκίας.

Στις συζητήσεις αυτές, που έχουν ξεκινήσει εδώ και δύο χρόνια περίπου με τέτοια εντατικότητα, είχαν τεθεί από τη χώρα μας (από την εποχή του Παπανδρέου ακόμα), αλλά και από ορισμένες άλλες χώρες, όροι στην Τουρκία για να μπορέσει να θεωρηθεί υποψήφια για ένταξη χώρα. Και δεν αναφερόμαστε εδώ σε καθαρά οικονομικούς όρους, όπως απαιτείται για κάθε χώρα έτσι κι αλλιώς, όπως να έχει χαμηλό πληθωρισμό και δημόσια ελλείμματα, αλλά για πολιτικούς όρους. Οι τρεις όροι που τέθηκαν από την ΕΕ με την επίμονη πίεση της χώρας μας (και φυσικά με διακομματική συναίνεση εδώ, αφού πρόκειται για αντιτουρκισμό) είναι η επίλυση του Κυπριακού, η μείωση της έντασης στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και "ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων", μέσα στον οποίο περιλαμβάνεται (όχι ρητά, αλλά στα "κρυφά") και η λεγόμενη πολιτική λύση του Κουρδικού.

Από τους όρους αυτούς προβάλλονται περισσότερο αυτοί που αφορούν στα ελληνοτουρκικά και στα "ανθρώπινα δικαιώματα". Η ελληνική κυβέρνηση δηλαδή υποστηρίζει πως, αν η Τουρκία δεν προσφύγει στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για την Ίμια, δεν υπάρχει καμιά περίπτωση να τη συνδράμει στην προσπάθειά της να προσεγγίσει την Ευρώπη. Δε θα αναφερθούμε εδώ σ' αυτό το ζήτημα, μια και έχουμε επανειλημμένα γράψει γι' αυτό. Το μόνο που θέλουμε να επαναλάβουμε επί τροχάδην είναι ότι, αν πραγματικά θέλει η χώρα μας μια τέτοια προσφυγή, τότε θα πρέπει να αποδεχτεί και την προσφυγή για την παραβίαση από τη μεριά μας της Συνθήκης των Παρισίων του 1947, που προβλέπει ρητά αποστρατιωτικοποίηση των Δωδεκανήσων. Και θα πρέπει ο Σημίτης ν' αφήσει τις εξυπνάδες (βλ. πρόσφατη συνέντευξή του στο γερμανικό περιοδικό *Der Spie-*

gel) ότι στα Δωδεκάνησα δεν υπάρχει τακτικός στρατός, αλλά «μερικές εκατοντάδες χωροφυλάκες».

Θέλουμε να σταθούμε ιδιαίτερα στα λεγόμενα "ανθρώπινα δικαιώματα", που ιστορικά έχουν αποτελέσει το κλασικό πρόσχημα μικρών και μεγάλων ιμπεριαλιστών για να μπορούν να επεμβαίνουν στις εσωτερικές υποθέσεις άλλων χωρών, συνήθως μικρότερων και πιο ανυπεράσπιστων.

Υπάρχει ένας χρυσός κανόνας στις διεθνείς σχέσεις, άλλο αν δεν τηρείται τις περισσότερες φορές: Η μη επέμβαση στα εσωτερικά των άλλων χωρών, και ιδιαίτερα των γειτονικών. Το πολιτικό και κοινωνικό καθεστώς μιας χώρας είναι αυστηρά εσωτερικό της πρόβλημα, αρκεί στις εξωτερικές της σχέσεις αυτή η χώρα να τηρεί κάποιους βασικούς διεθνώς αναγνωρισμένους κανόνες συμβίωσης. Το αν δηλαδή μια χώρα, όπως σήμερα η Τουρκία, έχει το δικαίωμα να επιζητά στενότερες σχέσεις με την ΕΕ, αυτό δεν έχει να κάνει σε καμιά περίπτωση με το αν το επίπεδο δημοκρατίας στο εσωτερικό αυτής της χώρας είναι ικανοποιητικό με βάση τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές.

Άλλωστε, η Τουρκία έτσι κι αλλιώς, με βάση τους σημερινούς οικονομικούς της δείκτες, δεν μπορεί να ενταχθεί **άμεσα** στην ΕΕ, αφού δεν εκπληρώνει τα γενικά αποδεκτά από την ΕΕ οικονομικά κριτήρια. Αυτό το γνωρίζει κι η ίδια η Τουρκία, και γι' αυτό δεν απαιτεί κάτι τέτοιο. Αυτό όμως που απαιτεί (και πιστεύουμε πως έχει δίκιο και το απαιτεί, αλλά είναι και προς το συμφέρον τόσο της χώρας μας όσο και της ΕΕ) είναι μία "κίνηση" από την πλευρά της ενωμένης Ευρώπης ότι δεν τη θεωρεί αποπαιδί, ότι την υπολογίζει, ότι τη βλέπει κοντά της, ότι θεωρεί πως ανήκει στο παγκόσμιο ρεύμα των δημοκρατικών χωρών. Με λίγα λόγια ότι "ανήκει στη Δύση", όχι με την παλιά έννοια που το έλεγαν αυτό (τη μετεμφυλιακή εποχή) οι ντόπιοι τοποτηρητές των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων (οι οποίοι άλλωστε σήμερα έχουν προσχωρήσει ομαδικά στο ρώσικο στρατόπεδο ως εν δυνάμει σύμμαχοι του), αλλά με την έννοια ότι ανήκει στο παγκόσμιο ρεύμα των χωρών που επιθυμούν έναν ειρηνικό κόσμο.

Η Τουρκία εδώ και χρόνια πασχίζει να ξεφύγει από τον κίνδυνο του ισλαμοφασισμού, από την ανατολίτικη παράδοσή της. Ισχυρές δυνάμεις της τουρκικής αστικής τάξης, μέσα στις οποίες συγκαταλέγεται και ο σημερινός πρωθυπουργός, βλέπουν στην

Ευρώπη το μέλλον της χώρας τους. Και εμείς, αντί να χαρούμε γι' αυτό και να τους δώσουμε ένα χέρι βοήθειας ως η μοναδική βαλκανική χώρα-μέλος της ΕΕ, κοιτάζουμε να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να τους χάσουμε πιο βαθιά στο βούρκο.

Εδώ και δύο χρόνια ισχύει η τελωνειακή ένωση Τουρκίας - ΕΕ. Η σύμβαση όμως αυτή, την οποία έχει υπογράψει και η χώρα μας, τηρείται σήμερα μόνο από τη μία πλευρά, από την πλευρά της Τουρκίας, κι αυτό με ευθύνη κυρίως της δικής μας χώρας, αλλά και λόγω της υποχωρητικότητας των ευρωπαϊών εταίρων στους ελληνικούς παραλογισμούς. Ενώ δηλαδή τα ευρωπαϊκά εμπορεύματα έχουν το ελεύθερο να κυκλοφορούν με προνομιακούς όρους στην Τουρκία, δε συμβαίνει και το αντίστροφο. Εδώ καλά-καλά δεν έχει δοθεί στην Τουρκία το τελείως συμβολικό ποσό που προβλέπει η τελωνειακή ένωση για την προσαρμογή της τουρκικής οικονομίας σε ένα μίνιμουμ επίπεδο ευρωπαϊκών προδιαγραφών, για τη μερική απορρόφηση των κραδασμών που αναπόφευκτα θα πρόκυπταν στην τουρκική οικονομία από τη μαζική "εισβολή" των ευρωπαϊκών εμπορευμάτων. Δεν είναι το ζήτημα ότι τα λεγόμενα χρηματοδοτικά πρωτόκολλα θα ανέβαζαν ξαφνικά το οικονομικό επίπεδο της χώρας, αλλά θα απάλυναν τις καθαρά οικονομικές συνέπειες της τελωνειακής ένωσης, θα προστάτευαν σ' ένα βαθμό την ντόπια παραγωγή και θα μείωναν το εμπορικό έλλειμμα απέναντι στην ΕΕ, που συνεχώς διογκώνεται. Σήμερα λοιπόν η τελωνειακή ένωση είναι σαφώς ετεροβαρής για την Τουρκία.

Αυτό που θα περίμενε η Τουρκία (η ευρωπαϊκή της παράταξη), και αυτό που θα συνέφερε και την ευρωπαϊκή δημοκρατία, θα ήταν να απελευθερωθούν τα χρηματοδοτικά πρωτόκολλα και να συμμετάσχει στην επικείμενη Ευρωπαϊκή Διάσκεψη των υπό ένταξη χωρών.

Σε διαφορετική περίπτωση η Τουρκία απομονώνεται πολιτικά και γίνεται βορά στα νύχια των καταδοκούντων ισλαμοφασιστών και των κάθε λογής ιρανών και ρώσων φασιστών. Η απομόνωση της Τουρκίας από την Ευρώπη τη ρίχνει στην αγκαλιά της Ρωσίας, σε τελική ανάλυση. Η αντιευρωπαϊκή και αντιδυτική προπαγάνδα του Ερμπακάν και των ομοίων του θα φάνταζε γραφικότητα αν δεν την τροφοδοτούσε συνεχώς η απομόνωση αυτή.

Και στην απομόνωση αυτή πρωτοστατεί, για άλλη μια φο-

ρά, η χώρα μας. Όπου πάει κι όπου σταθεί δεν παραλείπει να κατακεραυνώνει την Τουρκία για τα "ανθρώπινα δικαιώματα". Και εδώ συμμαχούν για τα καλά "εκσυγχρονιστές" και σοσιαλφασίστες, σοβινιστές και ψευτοπροοδευτικοί, κοινοβουλευτικά κόμματα και εξωκοινοβουλευτικοί ομοιοπαθιστές. Αυτοί δεν είναι άλλωστε που προωθούν τη συμμαχία και την ενότητα με το Ιράν, τη Συρία, την Αρμενία και όλους τους φασισμούς ανατολικού τύπου ανά τον κόσμο;

Ας δούμε όμως λίγο το περίφημο ζήτημα των "ανθρώπινων δικαιωμάτων", γιατί εδώ θέλουμε να είμαστε κατηγορηματικοί. Αλήθεια, ποιος μπορεί να μας πει τι θα γινόταν αν, στις παραμονές του Β' παγκόσμιου πολέμου, οι χώρες που σε γενικές γραμμές υπερασπιζόνταν, αντικειμενικά, την αντιναζιστική γραμμή δε βοηθούσαν παντοιοτρόπως τις χώρες που επρόκειτο να υποστούν την επίθεση των φασιστών; Θα βοηθούσε το αντιφασιστικό μέτωπο να πει τότε η Αγγλία στην Ελλάδα: "Δε σου δίνω βοήθεια, τανκς κτλ. αν δεν αλλάξεις τον πρωθυπουργό Μεταξά, γιατί είναι φασίστας"; Κατά τη δική μας γνώμη, καλά έκανε και τον βοήθησε, γιατί σωστά διαχώρισε το εσωτερικό πρόβλημα της χώρας μας από τον εξωτερικό προσανατολισμό της. Άλλωστε, στη βάση αυτή δεν έγραψε κι ο Ζαχαριάδης το γράμμα του στο λαό της Ελλάδας, παρότι φυλακισμένος από το καθεστώς αυτό;

Ας έρθουμε όμως και στο σήμερα. Όταν βγαίνουμε και υποστηρίζουμε τον παλαιστινιακό λαό απέναντι στην επίθεση των σιωνιστών, όταν μιλάμε για το δίκαιο αγώνα του, βάζουμε μήπως όρο να υπάρχουν στο εσωτερικό της χώρας του δημοκρατικές διαδικασίες; Γιατί, αν το βάλουμε έτσι το ζήτημα, τότε θα πρέπει να αποστρέψουμε το πρόσωπό μας από τον αγώνα αυτό, αφού ο Αραφάτ καταγγέλλεται συνεχώς από την αντιπολίτευση στη χώρα του ως ένας από τους χειρότερους δικτάτορες, ότι κάνει βασανιστήρια στους πολιτικούς του αντιπάλους κτλ. Εμείς πιστεύουμε ότι σωστά υποστηρίζουμε τον παλαιστινιακό λαό απέναντι στη σιωνιστική επίθεση, ακριβώς γιατί κάνουμε αυτό το διαχωρισμό.

Μήπως όμως η χώρα μας προωθεί τις σχέσεις της μόνο με χώρες που ικανοποιούν τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές στο ζήτημα των "ανθρώπινων δικαιωμάτων"; Αν είναι έτσι, αν πραγματικά δεν τηρούμε δύο μέτρα και δύο σταθμά και έχουμε μια σταθερή θέση, τότε γιατί έχουμε ά-

ριστες σχέσεις με το Ιράν, τη Συρία, την Αρμενία, ακόμη και τη σημερινή Αλβανία, όπου κυριαρχεί η βία των λήσταρχων και του Σοσιαλιστικού Κόμματος του Φάτοχ Νάνο, του πρωθυπουργού των καλάνσκοφ;

Ας μην είμαστε, λοιπόν, υποκριτές. Η σημερινή Τουρκία είναι πολύ πιο δημοκρατική από μία Αλβανία του Νάνο ή μία Αρμενία του Πετροσιάν ή ένα Ιράν των μουλάδων. Αλλά, δυστυχώς, η αστική τάξη της χώρας μας έχει στο σύνολό της (εκτός από λίγες εξαιρέσεις) υποκύψει στο σοβινισμό και στο σοσιαλφασισμό, και θεωρεί πρότιστο καθήκον της την απομόνωση της Τουρκίας, διπλωματική και στρατιωτική. Αντιτούρκος να 'ναι κι ό,τι να 'ναι.

Έτσι, τα μεσάνυχτα της Πέμπτης 20 Νοεμβρη ο Σημίτης, για άλλη μια φορά, αρνήθηκε στη Σύνοδο Κορυφής να δώσει ένα χέρι βοήθειας στις δημοκρατικές δυνάμεις της γειτονικής μας χώρας. Με μια κατάπτυστη ταχτική άσκησε βέτο στην προσπάθεια των άλλων ευρωπαϊκών χωρών να βρεθεί συμβιβαστική λύση και οδήγησε την οργάνωση της επικείμενης Ευρωπαϊκής Διάσκεψης των υπό ένταξη χωρών σε ματαιώση, μόνο και μόνο γιατί θα συμμετείχε κι η Τουρκία. Το ενθαρρυντικό όμως είναι ότι, για πρώτη φορά εδώ και αρκετά χρόνια (αυτό δεν έγινε ούτε και στην πιο καυτή στιγμή του Μακεδονικού), η Ελλάδα ήταν μόνη της απέναντι στους δεκατέσσερις. Τέτοια διπλωματική απομόνωση χρόνια είχε να υποστεί η φιλοπόλεμη πολιτική της χώρας μας. Ελπίζουμε μόνο αυτό το γεγονός (αν και δεν είμαστε και τόσο αισιόδοξοι) να βάλει σε σκέψη ορισμένους. Πάντως, ο ελληνικός λαός θα πρέπει να είναι ευχαριστημένος με μια τέτοια εξέλιξη (με την απομόνωση της πολιτικής αυτής, όχι με το βέτο). Το λέμε αυτό γιατί ήδη σήμερα (Παρασκευή) τα ΜΜΕ (που συναγωνίζονται το ένα το άλλο στον αντιδυτικισμό) άρχισαν ήδη να καλλιεργούν το γνωστό κλίμα περί "ευρωπαϊκής συνωμοσίας απέναντι στην Ελλάδα" και τα τοιαύτα.

Όσο για την "πολιτική λύση του Κουρδικού", έχουμε να πούμε στους απανταχού "δημοκράτες" ότι θα ήμαστε περίεργοι να δούμε πώς θα αντιμετώπιζαν οι ίδιοι και η ελληνική αστική τάξη ένα παρόμοιο πρόβλημα, πρόβλημα διαμελισμού της χώρας, και πόση δημοκρατία θα εφάρμοζαν απέναντι σ' έναν Οτζαλάν που βάζει ανοιχτά ζήτημα να χωριστεί η χώρα και να γίνει χίλια κομμάτια. Στο σπίτι του κρεμασμένου λοιπόν καλύτερα ας μη μιλάμε για σκοινί.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΙΡΑΚ

Η νέα κρίση στον περσικό φαί-
νεται πως εκτονώτεται. Η κρί-
ση αυτή εκδηλώθηκε με την α-
πέλαση από το Ιράκ των Αμερι-
κανών επιθεωρητών που συμμε-
τείχαν στην ειδική επιτροπή του
ΟΗΕ για τον αφοπλισμό του Ι-
ράκ. (UNSCOM).

Από τυπική άποψη η ιρακο-
αμερικάνικη σύγκρουση έχει να
κάνει με το κατά πόσο η unscom
έχει δικαίωμα να επισκέπτεται
και να επεμβαίνει σε όλους τους
χώρους που υποπτεύεται ότι
μπορούν να αποτελέσουν χώ-
ρους παραγωγής χημικών και
βιολογικών όπλων. Σύμφωνα με
το Ιράκ η UNSCOM βρίσκεται
κάτω από τον έλεγχο των αμε-
ρικάνων επιθεωρητών οι οποίοι
θέλουν να συνεχίσουν επ'ά-
πειρον τον αποκλεισμό του Ιράκ
ώστε να πετύχουν την πτώση
του καθεστώτος Σαντάμ Χου-
σεϊν. Έτσι παρ'όλο που η
UNSCOM βεβαιώθηκε ότι το Ι-
ράκ δεν επιδιώκει την παραγω-
γή πυρηνικών όπλων μετά την
πραγματοποίηση ελέγχων για
πολλά χρόνια, τώρα επιμένει να
παρατείνει τις έρευνές της για
να ανακαλύψει χημικά και βιο-
λογικά όπλα μόνο και μόνο για
να συνεχίσουν οι ΗΠΑ να βρί-
σκουν προσχήματα ώστε να συ-
νεχίζουν τον αποκλεισμό του Ι-
ράκ.

Οι Αμερικάνοι από την πλευ-
ρά τους επικαλούνται το γεγο-
νός ότι η UNSCOM είναι επι-
φορτισμένη από τον ΟΗΕ να ε-
ξασφαλίσει τον πλήρη αφοπλι-
σμό του Ιράκ από όπλα μαζικής
καταστροφής που δεν είναι μό-
νο τα πυρηνικά αλλά και τα βιο-
λογικά και χημικά και διαμρτύ-
ρονται γιατί η κυβέρνηση του
Σαντάμ Χουσεϊν βάζει διαρκώς
προσκόματα σε αυτούς τους ε-
λέγχους.

Η σύγκρουση Ιράκ- ΗΠΑ κλι-
μακώνεται σε αυτό το σημείο
της διαδικασίας του αφοπλισμού
γιατί τα χημικά και βιολογικά
όπλα μπορούν -αντίθετα με τα
πυρηνικά- να παραχθούν σε πολ-
ύ περιορισμένης κλίμακας ε-
γκαταστάσεις. Έτσι οι ελεγκτές
αυτής της παραγωγής διεκ-
δικούν ουσιαστικά πρόσβαση σε
κάθε δημόσιο ή και ιδιωτικό
χώρο. Οι Αμερικάνοι σπράχνουν
αυτή την έρευνα ως τον έλεγχο
των ανακτόρων του Σαντάμ
Χουσεϊν.

Από πολιτική άποψη αυτή η
διεκδίκηση σημαίνει τον περιο-
ρισμό της εξουσίας που ασκεί ο
ιρακινός πρόεδρος μέσα στην ί-
δια του τη χώρα. Στην πραγματι-
κότητα πίσω από αυτή την διεκ-
δίκηση κρύβεται η επιμονή των
ΗΠΑ να καθαίρουν οπωσδήποτε
τον Σαντάμ Χουσεϊν. Αν δεν
τον καθαίρουν δεν θα ησυχά-
σουν. Από την άλλη το καθε-
στώς Σαντάμ εξακολουθεί να α-
ποτελεί κίνδυνο για την ειρήνη
στην περιοχή του Κόλπου και
πραγματικά είναι άσχημο να

βρίσκονται στα χέρια αυτού του
τοπικού τραμπούκου όπλα μα-
ζικής καταστροφής.

Όμως το δίκιο της μιας ή της
άλλης πλευράς δεν μπορεί πα-
ρά να αναζητηθεί μέσα στο γε-
νικότερο πλαίσιο των διεθνών
πολιτικών ανταγωνισμών.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση
η αμερικανοϊρακινή διένεξη γύ-
ρω από τα χημικά και

βιολογικά όπλα του Ιράκ κρύ-
βει τον σκληρό ανταγωνισμό
των ΗΠΑ με τον τρίτο κόσμο
από την μια μεριά και την προ-
σπάθεια της Ρωσίας να ελέγξει
το χώρο των πετρελαίων από
την άλλη.

Η επιμονή των ΗΠΑ να ελέγ-
ξουν την πολιτική του Ιράκ δεν
έχει σχέση με τη διαθεσή τους
να γίνει σεβαστή η διεθνής νο-
μιμότητα και να αναχαιτισθεί η
επιθετικότητα του καθεστώτος
Σαντάμ. Οι ΗΠΑ συμπεριφέρο-
νται στο Ιράκ με έναν ταπεινω-
τικό ηγεμονικό τρόπο που δεν
αντιστοιχεί στην διεθνή τιμωρία
που επεβλήθη στο Ιράκ μετά την
τραμπούκικη κατοχή του Κου-
βέϊτ, αλλά στην ειδική μεταχεί-
ριση που επιφυλάσσει η αμερι-
κάνικη υπερδύναμη στους αυθά-
δεις εθνικιστές του τρίτου κό-
σμου.

Αυτή η διάθεση της αμερικά-
νικης υπερδύναμης φανερώνεται
στην πολιτική ντε φάκτο δια-
μελισμού του Ιράκ που ακολου-
θούν οι ΗΠΑ όταν απαγορεύ-
ουν την ιρακινή κυριαρχία στο
αέρα πάνω από τον 360 και κά-
τω από τον 370 παράλληλο. Αυ-
τή είναι μια μονομερής απόφα-
ση των ΗΠΑ που έχει σαν στό-
χο να βοηθήσει τη συγκρότηση
στον κουρδικό Βορρά και στον
σιίτικο Νότο του Ιράκ και αντι-
σανταμικών αλλά και διαμελι-
στικών κινήματων.

Τα στρατεύματα του ΟΗΕ εί-
χαν το πολιτικό και το νομικό
δικαίωμα να βαδίσουν ενάντια
στη Βαγδάτη και γκρεμίσουν
τον Σαντάμ μετά την απελευθέ-
ρωση του Κουβέϊτ. Όμως από
την ώρα που δεν το έκαναν αυ-
τό δεν είχε από κει και πέρα
καμία υπερδύναμη το δικαίω-
μα να επεμβαίνει διαρκώς στα
εσωτερικά του Ιράκ παρατείνον-
τας επ'άπειρον τον οικονομι-
κό αποκλεισμό του, και επιχει-
ρώντας το διαμελισμό του. Αυ-
τή είναι η πολιτική της αμερι-
κάνικης υπερδύναμης απέναντι
στον τρίτο κόσμο και έχει ένα
μόνο αποτέλεσμα όσο δεν υπάρ-
χει μόνο μια υπερδύναμη, να
προσφέρει το Ιράκ στο πιάτο της
Ρωσίας.

Το 1991, η Ρωσία όταν υποστή-
ριξε τον ΟΗΕ στην επέμβασή
του ενάντια στον Σαντάμ και
ταυτόχρονα πρόβαλε το βέτο της
ενάντια στην ολοκλήρωση αυ-
τής της επέμβασης, δηλαδή μέ-
χρι την καθαίρεση του καθεστώ-
τος Σαντάμ, είχαμε γράψει ότι
οι ΗΠΑ στον πόλεμο αυτό κού-

νησε την ελιά και η Ρωσία μά-
ζεψε τον καρπό. Η Ρωσία χτυ-
πάει τον Σαντάμ μαζί με τους
δυτικούς για να τον αδυνατίσει
και ταυτόχρονα είναι η μόνη που
του δίνει στήριξη. Έτσι διεισ-
δύει αλματώδικα μέσα στο Ιράκ
και αξιοποιεί με τον καλύτερο
τρόπο τη φτώχεια του που προ-
έρχεται βασικά από το διεθνή α-
ποκλεισμό.

Η Ρωσία παίρνει φτηνό πετρέ-
λαιο από το Ιράκ και του που-
λάει έργα και βιομηχανικές ε-
πενδύσεις σε ψηλές τιμές. Το Ι-
ράκ χρεώνεται διαρκώς οικο-
νομικά σε μια Ρωσία που ταυ-
τόχρονα είναι δανειστής και
προστάτης. Κάποια μέρα η Ρω-
σία θα είναι σε θέση να ανατρέ-
ψει τον Σαντάμ.

Ο Σαντάμ προκάλεσε και σε
μεγάλο βαθμό τους ταπεινώσε
στην τελευταία του αναμέτρη-
ση μαζί τους επειδή ήξερε ότι
αυτή τη φορά η Ρωσία είχε α-
ποφασίσει να προωθήσει τα πιό-
νια της στη Μ. Ανατολή και να
αναδειχθεί σε ανοιχτό αντίθετο
πόλο απέναντι στις ΗΠΑ. Η δι-
πλωματία του έμπειρου Πριμα-
κόφ συνίσταται στην ταυτόχρο-
νη αποφασιστική εμφάνιση της
Ρωσίας σε όλη την περιοχή.
Στην Κύπρο με τους S-300, στη
Συρία και το Ισραήλ σαν νέος
μεσολαβητής της "ειρήνης", στο
Ιράν με ολοένα και πιο βαθιές
πολιτικο-στρατιωτικές συμφω-
νίες, στο Ιράκ τέλος

σαν μεσολαβητής ανάμεσα
στον Σαντάμ και τις ΗΠΑ.

Αυτή η τρομαχτική και από-
τομη προώθηση των ρώσικων
θέσεων είναι υποχρεωτική για
τη διπλωματία του ρωσο-κινέ-
ζικου νεοχιτλερικού άξονα στο
βαθμό που ο μεγάλος προστά-
της αυτού του άξονα ο Κλίντον,
έχει μπροστά του μόλις μισή
θητεία στο Λευκό Οίκο. Μέσα
σε αυτό το μικρό σχετικά διά-
στημα ο ρώσικος σοσιαλμπερια-
λισμός πρέπει να κινηθεί με τρο-
μαχτική ταχύτητα σε όλα τα μή-
κη και τα πλάτη της γης και να
καταχτήσει θέσεις ισχύος στη
νέα ψυχοπολεμική περίοδο που
έρχεται.

Είναι όμως σίγουρο ότι η Ρω-
σία δεν θα κέρδιζε αυτό τον πολ-
λύτιμο ρόλο του μεσολαβητή
στην ιρακίνο-αμερικάνικη διέ-
νεξη και τον προστάτη του τρί-
του κόσμου, δίχως ταυτόχρονα
να τα χαλάσει με τις ΗΠΑ, αν
δεν την βοήθαγε η Γαλλία. Μό-
νη της η Ρωσία δεν θέλει να α-
ντιπαρατίθεται στις ΗΠΑ. Όταν
το κάνει φροντίζει να έχει μαζί
της εκτός από τον τρίτο κόσμο,
εδώ τον ισλαμοαραβικό, και έ-
να κομμάτι από την Ευρώπη. Συ-
νήθως έχει μαζί της τη Γαλλία.
Η Γαλλία είναι η παλιά αποι-
κιακή δύναμη που εμφανίζεται
επίσης σαν φίλος του τρίτου κό-
σμου και παίζει το αντιαμερικά-
νικο χαρτί. Η Γαλλία θυμάται
συχνά το ρωσογαλλικό μέτωπο

της τσαρικής εποχής με το ο-
ποίο αντιπροσώπευε την παγκό-
σμια αγγλική (αντίστοιχα τώρα
την αμερικάνικη) και την γερ-
μανική επιρροή. Γι'αυτό τον οπ-
πορτουνισμό η Γαλλία αμοιβετα
με καλές δουλειές στον τρίτο
κόσμο, ιδιαίτερα στα πετρέλαια.
Αυτή η δίψα για εύκολα κέρδη
είναι που έκανε τη Γαλλία να
κοντράρει τους αμερικάνους ό-
ταν το πετρελαϊκό μονοπώλιο
της Τοτάλ αποφάσισε πρόσφα-
τα μεγάλες επενδύσεις βοη-
θώντας τους μουλάδες φασίστες
να σπάσουν το επενδυτικό ε-
μπάργκο. Βέβαια αυτή ήταν ταυ-
τόχρονα και μια απάντηση στο
αμερικάνικο ηγεμονισμό για την
άρνησή του να δώσει στη Γαλ-
λία ένα μέρος του νατοϊκού ε-
λέγχου στην Ευρώπη.

Παίρνοντας το μέρος του Ιράκ
η Γαλλία επέτρεψε όχι μόνο στη
Ρωσία να μη μείνει μόνη αλλά
άνοιξε και το δρόμο στην Κίνα.
Έτσι για πρώτη φορά σε ένα κε-
ντρικό διεθνές ζήτημα Ρωσία
και Κίνα βρέθηκαν σε κοινό α-
ντιαμερικανικό μέτωπο αλλάζο-
ντας μαζί με τη Γαλλία δραμα-
τικά τους συσχετισμούς μέσα
στα πέντε μόνιμα μέλη του
Συμβουλίου Ασφαλείας. Από τη
μια μεριά Ρωσία, Κίνα, Γαλλία.
Από την άλλη Αγγλία, ΗΠΑ.

Να λοιπόν πως ο αμερικάνι-
κος ηγεμονισμός όχι μόνο προ-
σφέρει τον κόλπο των πετρελαί-
ων σε μεγάλο βαθμό στη Ρωσία,
αλλά διασπάει και την ευρωπαϊ-
κή αντίσταση στη Ρωσία και
τους ισλαμοφασίστες του Ιράν.

Πραγματικά δεν υπάρχει κα-
νένας λόγος να στριμωχθεί ο
Σαντάμ Χουσεϊν την ώρα που
διαρκώς αντιστέκεται στον ιρα-
κικό τοπικό ηγεμονισμό, που αρ-
κείται να προχωρήσει σε ένα α-
ντιτουρκικό μέτωπο με τη Συ-
ρία και το Ιράν, που στηρίζει πε-
ρισσότερο το εθνικό κουρδικό

κίνημα του Μπαρζανί παρά το
ρωσόφιλο του Ταλεμπανί. Το
παρατεταμένο, μέχρι τελικής
πτώσεως του Σαντάμ, εμπάργκο
στο Ιράκ, είναι προβοκατόρικη
πολιτική του Κλίντον. Δεν εί-
ναι τυχαίο που ακόμα και το ί-
διο το Κουβέϊτ, όπως και η Αί-
γυπτος που αποτελούσαν τον
πυρήνα του αραβικού αντι-Σα-
ντάμ μετώπου όταν το Κουβέϊτ
ήταν υπό κατοχή, είναι τώρα α-
ντίθετοι με τη συνέχιση του α-
ποκλεισμού.

Το σημερινό καθεστώς του Ι-
ράκ είναι σοβινιστικό και φασι-
στικό, αλλά δεν έχει λιγότερο
δικαίωμα από άλλους μεγαλύ-
τερους διεθνείς σφαγείς όπως εί-
ναι η Ρωσία, ή από διχτατορίες
όπως είναι η κινέζικη, να κατα-
σκευάζει όπλα μαζικής κατα-
στροφής.

Οι ειρηνόφιλες αραβικές χώ-
ρες έχουν τώρα δίκιο να παίρ-
νουν θέση υπέρ του Σαντάμ.

Από την άλλη μεριά μπορεί
κανείς πάντα να διαπιστώσει τη
ρώσικη διπλοπροσωπία. Η Ρω-
σία δεν πήρε τελικά ούτε καθα-
ρή θέση υπέρ του Σαντάμ. Στά-
θηκε αρχικά στο πλευρό του για
να διώξει τους αμερικάνους ε-
πιθεωρητές και ύστερα τον υπο-
χρέωσε να τους ξαναδεχτεί. Δη-
λαδή ούτε οι ΗΠΑ, ούτε ο Σα-
ντάμ κέρδισαν.

Κέρδισε ο ενδιάμεσος που ε-
πέβαλε το δικό του σχέδιο διευ-
θέτησης.

Αυτό το σχέδιο λέει ότι το ε-
μπάργκο στο Ιράκ δεν πρέπει να
σπάσει, αλλά ούτε να διατηρη-
θεί, ο έλεγχος ούτε να συνεχι-
στεί, ούτε να σταματήσει. Όλα
να γίνουν από λίγο, όλα με στα-
διακά βήματα, όλα ενδιάμεσα έ-
τσι ώστε όλα να είναι στα χέρια
του διαιτητή. Αυτή είναι η επι-
στήμη του κεντρισμού στη
διεθνή διπλωματία.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ζητάμε συνγνώμη από τους αναγνώστες μας που δεν τους
ενημερώσαμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας
για την αναγκαστική καθυστέρηση της έκδοσης αυτού του
φύλλου.

Η αργοπορία οφείλεται στο ότι η οργάνωση έριξε όλες
τις δυνάμεις της για την επιτυχία της συγκέντρωσης της
Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας, αλλά και για να μπορέσει η
ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ να έχει το αναλυτικό ρεπορτάζ της συ-
γκέντρωσης.

Επίσης ανακοινώνουμε στους αναγνώστες μας ότι δεν
μπορέσαμε λόγω φόρτου ύλης να έχουμε άρθρο πάνω στο
ζήτημα του προϋπο-λογισμού.

Την ανάγκη αυτή θα καλύψουμε στο επόμενο φύλλο της
εφημερίδας μας.

